

U OVOM BROJU

PLAVA LJEPOTICA JADRANA

TKO IMA PRAVO NA ZASTITNI DODATAK UZ MIROVINU?

UZ 900. GODISNJICU ŠIBENIKA

KOMENTAR DEŽURNOG NOVINARA

POTECI, VODO VODOVODNA

PRIVREDA U OGLEDALU ZAVRŠNIH RAČUNA: KAD JE »KOLAČ« VEĆI, ONDA GA JE LAKŠE I PODIJELITI

DOBRA IGRA KK »ŠIBENIK« U ZADRU

PERASOVIĆ NAPUSTA »ŠIBENIK«

O tome i o drugim pitanjima iz života i rada naše komune možete čitati u ovom broju »ŠIBENSKOG LISTA«.

BROJ
664
GODINA
XIV

ŠIBENSKI LIST

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

CIJENA 20 DINARA

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 9. LIPNJA 1965. GODINE

o spomenutim pitanjima. Na tim je skupovima građana u diskusijama učestvovalo oko 500 ljudi. Oni su dali oko 250 prijedloga na sve prednacrtne ustava i Statuta općine. Poseban zadatak stajao je pred Socijalističkim savezom povodom zemljotresa u Skoplju, u sakupljanju pomoći i zajma. Tom su prilikom naši

stajali pred Socijalističkim savezom, bili su i oni svakodnevnih zadaca, naročito komunalnog značenja, kao što su elektrifikacija sela, vodoopskrba, škole, itd. Kroz protekle dvije godine elektrificirano je 20 sela. Mještani su u tim i nekim drugim radovima učestvovali sa više od 60% sa svojim doprinosima. Sada se radi

sva sela koja su mogla da se priključe na Zagorski vodovod, osim pojedinih sela, to i učinila. Njihov doprinos je i tu bio velik u radnoj snazi, a u nekim selima i u sakupljanju sredstava. Preostaje još da se kao i do sada Socijalistički savez angažira na izgradnji vodovoda prema Rogoznici, a već započeti vodo-

KONFERENCIJA SSRN OPĆINE ŠIBENIK

Iz referata druga Josipa Ninića

Aktivan rad članova Socijalističkog saveza

Dvogodišnji rad i zadaci koji su tajali pred našom općinskom organizacijom od prošle konferencije do danas bili su veliki. Želimo da sarno neke spomenemo. To su izbori za sva predstavnička tijela u 1963. godini, u kojima je učestvovalo, tj. glasalo 93,5% građana, te izbori u 1965. godini, na koje je izašlo 95,3% građana. Može se slobodno reći da su svi građani koji su se toga dana našli u svojim mjestima glasali.

Rasprave o Ustavu SFRJ, Ustavu SRH i Statutu općine privukle su ogromno članstvo naše općine da izmu aktivnog učešća u raspravama

građani pokazali svoju visoku svijest, tako da je u prikupljanju pomoći i zajma učestvovalo 21.767 građana sa iznosom od 119,637 milijuna dinara, te 71 radna organizacija sa iznosom od 60,275 milijuna dinara, što ukupno čini 179,912 milijuna. Iz toga se može zaključiti da je u toj akciji učestvovalo oko 50% svih naših aktivnih građana.

Slična je situacija bila i oko sakupljanja pomoći za poplavljene u Zagrebu, kojom je prilikom bilo sakupljeno 45,412 milijuna dinara. Dakle, učestvovali su u davanju svi radni ljudi prema svojim mogućnostima. Pored tih zadataka koji su

na elektrifikaciji i svih ostalih sela koja to još nisu izvršila. Mislimo da je realno očekivati da se u ovom sedmogodišnjem planu naše općine i taj zadatak privede kraju, naravno uz aktivno učešće i doprinos samih mještana. U vodoopskrbi je također postignut velik napredak. Gotovo su

vod trebat će raditi prema Murteru i Betini i Jezerima, kao i prema Vodicama i Tribunju. Nema sumnje da će naši mještani u tome učestvovati kao što su to i do sada činili. Spomenute smo zadatke i neke rezultate iznosili da bismo u ovom Nastavak na 2. strani

Kretanje privrede u prvom kvartalu

U šibenskoj su privredi, prema raspoloživim podacima, zabilježeni nešto povoljniji rezultati u prvom kvartalu ove godine u odnosu na isto razdoblje u 1964. godini. Kod naplaćene realizacije zabilježen je porast od svega četiri posto. Do takvog kretanja u cjelokupnoj privredi došlo je zbog nešto nepovoljnijih rezultata u industriji.

Naime, poznato je da baš industrija osjetno utječe na ukupan rezultat, a posebno u komunalnoj djelatnosti, građevinarstvu i saobraćaju. U poljoprivredi je, na primjer, zabilježen porast od 43 posto, u šumarstvu 24, trgovini i ugostiteljstvu 13, zanatstvu 64 i kulturno-socijalno-zdravstvenoj oblasti 13 posto. Društveni bruto-proizvod porastao je za 1,1 posto. On je, osim kod poljoprivrede, trgovine i ugostiteljstva, jednak naplaćenoj realizaciji. Uložena sredstva, odnosno troškovi manji su za 9,2 posto. Do smanjenja je došlo u građevinarstvu, komunalnoj djelatnosti, saobraćaju, industriji, trgovini i ugostiteljstvu, a povećanje je zabilježeno u zanatstvu.

Osobni dohoci u neto-iznosu bilježi su porast od 39,9 posto. Jedino je građevinarstvo ostvarilo manje osobne dohotke, dok je u ostalim djelatnostima ostvareno povećanje: poljoprivreda 109,5 posto, šumarstvo 94,7, trgovina i ugostiteljstvo 45, industrija 44,5, zanatstvo 41,8, saobraćaj 40,8, kulturno-socijalna i zdravstvena djelatnost 34,8 i komunalna djelatnost 13,6 posto. U industriji su osjetnija povećanja zabilježena u »Dalmaciji« za 87,8 posto, »Jadranski« 83,5, u »Elektri« 55,3, u Tvornici elektroda i ferolegura za 45,3 posto, dok su ostale radne organizacije približavaju prosjeku koji je zabilježen u industriji – oko 44 posto. U saobraćaju nije bilo znatnijih razlika, dok su osobni dohoci u Komunalnom zavodu za socijalno osiguranje porasli za 68,8 posto. Takvo povećanje izraženo u postocima u »Dalmaciji« i »Jadranski« nije veliko, kada se uzme u obzir stanje u kojem su se nalazile te dvije radne organizacije u prošloj i protprošloj godini. Drugo je, me-

đutim, pitanje kako je do osjetnog porasta došlo u »Elektri«, iako se ona nalazi u položaju koji joj omogućava stalno povećanje osobnih dohodaka.

U industriji je, prema dobivenim podacima, proizvodnja porasla za 16 posto, a novostvorena vrijednost za 27 posto u prvom kvartalu ove godine u odnosu na prošlogodišnji. Zaposlenost također bilježi porast od 5,9 posto, što je za 2,4 posto više od jugoslavenskog prosjeka.

Cjelokupnu sliku o privredavanju radnih organizacija za to razdoblje nije moguće sagledati, s obzirom na činjenicu da one nisu obavezne da izrađuju periodične obračune. Ukoliko se uzmu u obzir svi utjecajni faktori ili se pak pretpostavi da su oni djelovali na prošlogodišnjem nivou, tada je moguće zaključiti da nije bilo sklada u kretanjima realizacije i osobnih dohodaka, jer su svi posljednji bilježili veći porast, a istovremeno je zabilježeno smanjenje troškova. Nesklad je također lako uočiti i u kretanjima proizvodnje, realizacije i osobnih dohodaka, posebno kod pri tome dodamo podatke o porastu proizvodnje i zaposlenosti. Na takav odnos u unutrašnjoj raspodjeli svakako su utjecala poznata kretanja na našem tržištu. Unatoč tome, bit će potrebno što prije sve to dovesti u sklad.

U Tvornici elektroda i ferolegura, na primjer, realizacija je porasla za 15,9 posto, troškova za 42,5, a osobni dohoci za 58,1 posto, u Tvornici opeke i kreča porast realizacije zabilježen je od 76,8, troškovi 30, a osobni dohoci 12,4 posto, u »Rivijeri« realizacija je smanjena za blizu 10 posto, troškovi su povećani za 4,4, a osobni dohoci za 26,6 posto. U »Vinoprodu« je realizacija povećana za 59 posto, osobni dohoci za 57,1, a troškovi smanjeni za

KOEGZISTENCIJA U MINIJATURI

Usprkos veoma čudljivom vremenu, kupališta su pomalo počela oživljavati. Skole još nisu završile radom, još nije »prava« sezona godišnjeg odmora. Zato se na kupalištu uglavnom susreće stariji svijet i – predškolska djeca. Dobar dio među njima su strani posjetioci.

Prije nekoliko dana na kupalištu u Vodicama bilo je dosta kupaca. Našu pažnju privukla su ova dva dječaka, što se igraju u pijesku pored mora. Zanimljivo je da je jedan od njih Beogradanin, a drugi čak iz daleke Švedske. To se na slici, naravno, ne vidi. Njihovo sporazumijavanje, čini se, i nije bilo tako teško. Dovoljno je bilo da se jedan pojavi s posudicom za pijesak, a drugi s kanticom za zalijevanje i da se upostavi igra i dječji dijalog – bez mnogo riječi.

J. C.

blizu 50 posto, dok su u »Izgradnji« troškovi smanjeni za 30 posto, realizacija za oko 10 posto, dok kod osobnih dohodaka gotovo i nije bilo promjena u odnosu na prva četiri mjeseca prošle godine. Kod »Izgradnje« se lako može uočiti nesklad na relaciji troškovi – realizacija, odnosno da nisu najbolje korišteni kapaciteti, pa se pretpostavlja da će do izvjesnih teškoća doći u ovoj godini. I kod »Rivijere« nije sve u najboljem redu, jer ovo poduzeće i pored porasta cijena nije uspjelo ostvarivati realizaciju ni na nivou istog razdoblja iz prošle godine.

Međutim, po rezultatima za to

razdoblje i po onome što se predviđa mogu se očekivati bolji rezultati na kraju ove poslovne godine. To svakako pod uvjetom da Tvornica elektroda i ferolegura, »Izgradnja« i »Vinoprodu« budu bolje iskoristili svoje kapacitete, »Rivijera« da poveća promet, Tvornica opeke i kreča da smanji troškove, a kod drugih radnih organizacija da ne nastupe nepredviđene teškoće (nabava repmaterijala). Što se tiče investicionih ulaganja na ovom području, zasad nema nikakvih problema, bar kad gledamo sa stanovišta kretanja u okvirima naše zemlje.

(j-j)

Da ne bi ispalo svašta

Javnost nije kod nas nikakva imaginarna ili možda neodgovorna kategorija. Ona je tu, ona postoji i snagom svoga uvjerenja djeluje na tokove naših društvenih zbivanja.

Mi smo je afirmirali u našem razvitku sve do revolucije pa do danas, ona je postala društvena snaga i jedan od osnovnih načela našeg života.

Javnost se ne može danas zadovoljiti time da bude samo pasivni promatrač i »registrator« pojava oko nas, pa i u nama samima.

Svi se mi, vjerujemo, u tome slažemo.

No, prilično je raširena pojava da ocjena o tome što je od interesa za javnost a što nije – ne izlazi iz određenih subjektivnih okvira.

Subjektivna ocjena je čak veoma naglašena kad treba odrediti da li će se – preko štampe – neka stvar prikazati javnosti. I polazi se od apriorne i sasvim pogrešne pretpostavke, kako često štampa nema svoje »autokontrole« u tretiranju nekih pojava koje iznosi u javnost. Tačno je da zastranjanja ima i treba se protiv njih boriti, ali na obje strane: kako unutar same štampe, tako i na svim izvorima informacija. No, zašto radi toga unaprijed izbjegavati suradnju sa štampom ili joj čak negirati ozbiljnost.

Ovdje, u našoj komuni, imali smo lijepih primjera suradnje s lokalnom štampom. Ponekad se ona odvijala uz stanovite napore, pa i teškoće. Ima čitav niz organizacija i institucija koje su tu pokazivale maksimum susretljivosti, a da ocjena o tome što je za javnost a što nije, što je »oportuno« a što ne – nikada nije dolazila u pitanje. Isto tako ni određeni interesi.

No, zaista su brojni i oni primjeri u kojima se štampa tretira sasvim proizvoljno i kad joj se, u pogledu njezina udjela u rješavanju konkretnih tokova našega privrednog i društvenog života, serviraju veoma sumarni zaključci.

Subjektivno tretiranje nekog interesa usko je povezano s priličnom mjerom nedostataka kriterija. Jer, što znači jednom pozvati štampu da o nečem piše (ponekad i uz ovakvu formulaciju: »Eto, radi malo reklame, koja bi nam dobro došla...«), a drugi put joj »zalupiti« vrata, uz motivaciju – to valja otvoreno kazati – koja nerijetko predstavlja i direktnu uvredu novinara, pred kojim se, zapravo, takva vrata zatvaraju.

Jedan novinar, obrađujući temu o zdravstvu nakon oslobođenja u Šibeniku, naišao je na jednom mjestu na otvorene sumnje u njegovu kvalificiranost da to obradi (»... da ne bi kasnije ispalo svašta...«), kao i uz rezerve i napomene, da to nije tako lako napisati, itd. Novinar je odustao od te teme. Ili: na jednom mjestu, u jednoj školi, održavao se sastanak na kojem je trebalo da budu raspravljani neki vidovi nagradivanja prosvjetnih radnika. Novinar je informiran o tome i otišao je na taj sastanak. Zamolio je, pustili su ga. Kad je sastanak trebao početi, rekli su mu da se ne radi ni o kakvom »službenom« sastanku i rješavanju pitanja nagradivanja, već o redovnim uobičajenim, stručnim konsultacijama. Uz napomenu, da ako ga zanimaju kakvi podaci, da ih može dobiti. Bio je to »nesporazum« i novinar se povukao.

Jedno poduzeće u Šibeniku zatvorilo je jedan svoj pogon. Kad se o tome željela dobiti pobliža informacija, dano je sasvim zadovoljavajuće obrazloženje, koje bi zanimalo javnost, ali s napomenom – da o tome ne treba pisati! To bi se, navodno, štetno odrazilo na radnike te organizacije i bilo, eventualno, »pogoršano protumačeno« kod drugih organizacija.

To su samo tri slučaja novijeg datuma. Ono o čemu uopće ne bi trebalo diskutirati je pitanje: ima li javnost pravo da bude obavještena i o nekim činjenicama koje ne uključuju samo »superlative« i pohvale, ili to pravo nema?

Drugo pitanje koje iz toga izvire odnosi se na potrebu, aktualnost, svrsishodnost, važnost i zaštitu interesa u iznošenju pojedinih problema.

Nitko ne traži da radne organizacije ili drugi krše opće ili svoje interne propise kad je u pitanju iznošenje nečega pred javnost. Nitko, osim toga, »odozgo« ne postavlja takva ograničenja štampi da ona ovo smije a ono ne smije tretirati. Takva ograničenja ne bi onda trebala i da postavljaju ni oni koji su »na terenu« i koji su pozvani da sa štampom suraduju. Štampa u okviru svojih odgovornosti ima prilike i mogućnosti da zauzme određeni stav, koji će biti rezultanta općih nastojanja da se savladaju neke teškoće ili prevaziđu neki odnosi.

Čuje se i ovakav prigovor: Drugovi, ono što pišete ne odgovara uvijek istini (zbog različitog »interpretiranja« istine).

Ne radi se samo o tome. Može se pisati i o najistinitijoj istini, pa čak da ispadne onako kako se ne želi. Uostalom, ima istina o kojima se i ne može pisati.

Preostaje još samo nešto da se kaže o tzv. »sukobu« interesa. Da li postoji taj »sukob« između javnosti i jedne asocijacije, kada tu javnost putem štampe treba obavijestiti o nekim pojavama te asocijacije? Kod nas nema kolizije tih interesa. Ali, na žalost, često se stvar postavlja drukčije: određena asocijacija može pretrpjeti direktnu štetu ako o njoj, makar i putem štampe, nešto sazna neka druga asocijacija!

No, tko ima pravo da se zaklanja i takvim paravanima? Da li to koristi zajednici? I kuda onda vodi takvo »rješavanje« problema?

J. C.

KAD JE »KOLAČ« VEĆI, ONDA GA JE LAKŠE I PODIJELITI

Privreda u ogledalu završnih računa

Prije svega, treba vjerovati podacima završnih računa šibenskih privrednih organizacija. I tako, ne stavlajući ih pod upitnik, ali svjesni činjenice da sami po sebi predstavljaju u pravilu relativnu vrijednost, koristimo ih – jer su jedini izvor da se koliko – toliko informiramo o tome kako je šibenska privreda poslovala prošle godine. Brojke, koje će nam biti putokaz, su znakoviti iz kojih se krije 365 dana poslovnih uspjeha i strepnji, jer je upravo prošla godina, unatoč pozitivnim pokazateljima nekih novih privrednih mjera, bila u dobroj mjeri i pokusna i orijentaciona.

Šibenska je privreda prošle godine ostvarila neto-produkt od 16 milijardi 355 milijuna dinara, što u odnosu na 1965. predstavlja povećanje za 20,2 posto. Ako bi se imao na umu isključivo taj pokazatelj, ne bi bio velik korak do zaključka da su šibenskoj privredi prošle godine »cvjetale ruže«. Na žalost, vidjet ćemo da nije tako i zašto nije tako.

Istina, ukupan prihod šibenskih privrednih kolektiva pokazuje u odnosu na 1963. godinu porast od 10 posto i vrijednost mu je viša od 55 milijardi dinara, ali je, uvjeravaju računice, do toga povećanja došlo u prvom redu zbog povećanja cijena i izmjena u strukturi tržišta. Sta – više, industrija je prošle godine imala za 0,2 posto manji ukupan prihod, a to treba »zahvaliti« u prvom redu redukciji elektroenergije, koja je najviše pogodila Tvornicu elektroda i ferolegura, pa je taj drugi po važnosti kolektiv šibenskoga industrijskog bazena ostvario čak za oko 20 posto manje ukupnog prihoda nego 1963. godine.

No, treba reći da je na povećanje neto-produkta imalo odraza i smanjenje utroška sredstava, koja u prošloj godini iznose 38 milijardi

682 milijuna dinara. Iako su materijalni troškovi za 6,6 posto veći nego godinu dana prije, ipak u usporedbi s porastom ukupnog prihoda stagniraju za 3,7 posto. Imajući na umu da se iza toga naoko ne baš velikog postotka kriju pozamašni milijuni, valja kazati da je na smanjenje utroška sredstava, pored ostalog, utjecala i povećana prodaja na domaćem tržištu, u prvom redu zbog cijena koje su bile povoljnije nego na svjetskom tržištu. Naravno, smanjenju utrošenih sredstava doprinijele su i cijene u trgovini, saobraćaju, zanatstvu i komunalijama, jer njihovo povećanje nije bilo praćeno odgovarajućim povećanjem materijalnih troškova. Činjenica da bi bez carina na sirovi aluminij i povećane stope carinskog evidentiranja materijalni troškovi bili manji za još više od 500 milijuna dinara, ne mijenja mnogo na stvari, već, dapače, potvrđuje realnu pretpostavku da se cijene u čitavome ovom privrednom kompleksu nalaze na prilično uočljivom mjestu.

To trenutno odlučivanje od »težina« prošlogodišnjeg neto-produkta nije bilo suvišno, jer bi nam bez njega neke stvari i pojedine stavke u rubricu privreda bile bar za gram nejasnije. Ono se nametalo i zbog narednog slijeda podataka, koji će nas uvjeriti u izreku »kad je kolač, veći, onda ga je lakše i podijeliti«.

Prošle je godine došlo do izmjene nekih privrednih instrumenata, što je »stavilo« privredne organizacije u ravnopravni položaj u odnosu na zajednicu. Konkretnije govoreći, privreda je nestankom nekih instrumenata došla u situaciju da dosljednijom raspodjelom dohotka bude sposobnija, da se – iako još uvijek u granicama i nametnutim okvirima – više obnavlja i »ukorituje«. Oslobođanje doprinosa iz dohotka za

Nastavak na 4. strani

Daljnja demokratizacija odnosa i mobilnost rukovodstva i organizacija Socijalističkog saveza u rješavanju značajnih pitanja života u komuni

Nastavak sa 1. strane

referatu mogli sagledati naredne zadatke koji stoje pred Socijalističkim savezom naše općine, tim više što je takvo angažiranje Socijalističkog saveza na spomenutim zadacima bilo od izvanrednog značenja za daljnje aktiviranje naših građana na razviku ekonomskih osnova naše općine, na podizanju životnog i društvenog standarda, te što je to imalo ogromnog utjecaja na proširenje organizacije Socijalističkog saveza.

DJELOVANJE SOCIJALISTIČKOG SAVEZA KAO POLITIČKOG FAKTORA

Socijalistički savez bio je aktivna snaga u sprovođenju svih mjera koje su poduzimane u oblasti privrede, kulturne i ekonomske izgradnje naše općine. Staviše, Socijalistički savez je davao niz preporuka i poduzimao određene mjere za rješavanje mnogih pitanja iz domena svakodnevnog života, te davao nadležnim organima da ih rješavaju. Sva ta pitanja bila su od velikog značaja za daljnji razvitak općine, a s tim u vezi i čitave naše socijalističke zajednice.

Sa takvim akcijama, kako ih je organizirao Socijalistički savez, treba i dalje nastaviti. Samo bi trebalo dati jednu primjedbu na sve te akcije, naročito one komunalnog značaja. Naime, u svim akcijama koje su se sprovođile u život, a imale su značaj nekoga praktičnog rješenja određenih pitanja, kao što je voda, struja, itd. Socijalistički savez je bio glavni politički mobilizator, a u isto vrijeme i praktički izvršilac svih tih zadataka, što je donekle Socijalistički savez odvelo u vođenje jednostrane politike u njegovu svakodnevnom djelovanju kao političkog faktora, zbog čega se manje bavio idjeno-političkim i ostalim drugim društvenim problemima. Takav rad odvijao se zbog toga što do pred kratko vrijeme nismo imali nikakav organ upravljanja u našim selima, pa su sve te akcije isključivo ostale na Socijalističkom savezu. Formiranjem mjesnih zajednica, te savjeta mjesta i naselja otpala je potreba takvog sistema rada. Praktično rješenje svakodnevnih komunalnih problema treba da se prepusti upravo tim organima, kako je to vrlo lijepo kazano u Statutu naše općine. To ne znači, da se Socijalistički savez neće i dalje baviti tim problemima, ali samo na drugi način, tj. socijalistički savez treba da upozna građane sa problemima, da od građana traži mišljenje i podršku, da politički ocjenjuje koliko je koja akcija svrsishodna a koliko nije, itd.

Međutim, moramo konstatirati da to tako uvijek nije bilo u proteklom vremenu. Bilo je dosta nerazumijevanja i neshvaćanja problema i poteškoća oko pojedinih akcija. Bilo je čak i nerealnih zahtjeva, koji su bili izvan naših mogućnosti, naročito ekonomskih i materijalnih. Iz takvih su se zahtjeva na određeni način radali i politički problemi, tj. da je svatko polazio od sebe i svojih prohtjeva. Izgubio se donekle iz vida problem cjeline. Ti su se problemi pojavljivali oko elektrifikacije, izgradnje vodovoda, škola, ulica, itd. Mada je bilo mnogo rasprava, neka pitanja ni do danas nisu raščišćena, što pojedini ljudi smatraju da sve to treba da rješati netko drugi. Ne polazi se od toga da koliko stvorimo sredstva na ovoj našoj općini da ćemo toliko moći i učiniti i da će to biti najbolji barometar kako ćemo ići naprijed. Ta su otvorena pitanja posljedica našega neplanškog rada oko rješenja određenih životnih pitanja ljudi. Stoga se nameće jedan od primarnih zadataka pred Skupštinu općine — da što prije raspravi te probleme i da kao aneks petogodišnjim planom bude izgrađen i taj plan. Ako to uspješno učinimo, mislimo da ćemo učiniti veliki korak naprijed. Trebalo bi nam, nastojati i raditi tako da naš čovjek zna kada se koji problem može riješiti, odnosno da zna naše materijalne mogućnosti. S takvim će se radom izbjeći svako obilaženje foruma i institucija, veza i privilegija, itd.

RJEŠENJE PROBLEMA ZAPOSLENOSTI MOGUĆE JE PRONACI

Drugi problem o kojem želimo reći nekoliko riječi je problem privrede. Svi ste vi dobili izvještaj iz kojeg se vidi privredno kretanje na našoj općini. Isto tako se vidi da mi s pitanjem zaposlenja stojimo vrlo teško. Normalno je što se danas postavljaju pitanja o tome gdje su nam rezerve za rješavanje toga problema. Na jednom zajedničkom sastanku Socijalističkog saveza i Sindikata to je pitanje bilo raspravljeno. Iz materijala koji su tom prilikom bili izneseni vidjelo se da naša privreda oskudijeva s visokim stručnim kadrom i kvalificiranim radnicima. U

tom je pravcu kroz ovo vrijeme učinjen vidan napredak, ali je taj problem i dalje ostao aktuelan. Radi toga danas privreda reagira i zahtijeva da bi bilo neophodno potrebno otvaranje jedne tehničke škole, jer je omjer visokih kadrova prema srednjim kadrovima neuravnotežen. Dakle, tu će se iznaći neka rješenja i u dogledno vrijeme zadovoljiti potrebe privrede sa kadrom. Međutim, drugi problem koji se javlja je problem zaposlenja nekvalificirane radne snage, koje danas u evidenciji Zavoda za zapošljavanje ima 1.564, od toga 864 žene. Od ukupnog broja žena 90% ih je nekvalificirano, dok taj iznos kod muškaraca iznosi 80%. Postavlja se pitanje kako i na koji način te probleme rješavati. Da li za rješavanje toga imamo određene koncepcije i šta bi trebalo učiniti u tom pravcu? Nekih razrađenih koncepcija imamo i o njima se već raspravljalo na određenim skupovima. Prema tim koncepcijama naše težište treba baciti na slijedeće grane privrede:

Prvo, treba se do kraja izboriti za potpuno realno zacrtane planove u daljnjoj izgradnji objekata aluminijske industrije, a s tim je povezano i proširenje elektrodne masa u željezari; dalje, treba raditi na proširenju preradačačke i zanatske industrije, i to u »Palku« i poduzeću »Dane Rončevića«. Posebno, kao najvažnije, je iskorištavanje unutrašnjih rezervi u privredi — radi povećanja produktivnosti i proizvodnje, a s tim u vezi povećanja materijalnog položaja radnika.

Treba posebno razvijati zanatstvo, turizam i ostale tercijalne forme djelatnosti. U naprijed iznesenim objektima treba da nađe zaposlenje određeni broj ljudi. Ali je sigurno da se tu neće moći mnogo apsorbirati, jer je i danas naša privreda preopterećena viškom radne snage. Prema tome, treba baciti težište i na ostale grane privredovanja. To su, turizam, poljoprivreda i ribarstvo. Ukoliko se na te oblasti ne orijentiramo i ne izgradimo određene planove, mi ćemo se naći u jednoj nezavidnoj situaciji.

REZERVE U TURIZMU MAKSIMALNO ISKORISTITI

Ako pogledamo kako sada stojimo u turizmu i koliko smo učinili zadnjih godina, proizlazi da smo mnogo napravili. To je svakako istina. Mi smo u 1962. godini ostvarili 467.807 noćenja. Od toga domaćih 427.266, stranih 40.535. U 1964. godini 698.332, od toga domaćih 581.644, stranih 116.688. U kućnoj radinosti imamo danas 7.407 ležaja, a u komercijalnom ugostiteljstvu 1.164. Zaposleno je danas u svim objektima i institucijama koji rade za turizam 680 radnika. Tu nije uzet u obzir posao koji ljudi obavljaju u svojim domaćinstvima za turiste, a s tim ostvaruju i određena sredstva, a s tim ostvaruju i određena sredstva, a s tim ostvaruju i određena sredstva, a s tim ostvaruju i određena sredstva.

Međutim, moramo konstatirati da to tako uvijek nije bilo u proteklom vremenu. Bilo je dosta nerazumijevanja i neshvaćanja problema i poteškoća oko pojedinih akcija. Bilo je čak i nerealnih zahtjeva, koji su bili izvan naših mogućnosti, naročito ekonomskih i materijalnih. Iz takvih su se zahtjeva na određeni način radali i politički problemi, tj. da je svatko polazio od sebe i svojih prohtjeva. Izgubio se donekle iz vida problem cjeline. Ti su se problemi pojavljivali oko elektrifikacije, izgradnje vodovoda, škola, ulica, itd. Mada je bilo mnogo rasprava, neka pitanja ni do danas nisu raščišćena, što pojedini ljudi smatraju da sve to treba da rješati netko drugi. Ne polazi se od toga da koliko stvorimo sredstva na ovoj našoj općini da ćemo toliko moći i učiniti i da će to biti najbolji barometar kako ćemo ići naprijed. Ta su otvorena pitanja posljedica našega neplanškog rada oko rješenja određenih životnih pitanja ljudi. Stoga se nameće jedan od primarnih zadataka pred Skupštinu općine — da što prije raspravi te probleme i da kao aneks petogodišnjim planom bude izgrađen i taj plan. Ako to uspješno učinimo, mislimo da ćemo učiniti veliki korak naprijed. Trebalo bi nam, nastojati i raditi tako da naš čovjek zna kada se koji problem može riješiti, odnosno da zna naše materijalne mogućnosti. S takvim će se radom izbjeći svako obilaženje foruma i institucija, veza i privilegija, itd.

Međutim, moramo konstatirati da to tako uvijek nije bilo u proteklom vremenu. Bilo je dosta nerazumijevanja i neshvaćanja problema i poteškoća oko pojedinih akcija. Bilo je čak i nerealnih zahtjeva, koji su bili izvan naših mogućnosti, naročito ekonomskih i materijalnih. Iz takvih su se zahtjeva na određeni način radali i politički problemi, tj. da je svatko polazio od sebe i svojih prohtjeva. Izgubio se donekle iz vida problem cjeline. Ti su se problemi pojavljivali oko elektrifikacije, izgradnje vodovoda, škola, ulica, itd. Mada je bilo mnogo rasprava, neka pitanja ni do danas nisu raščišćena, što pojedini ljudi smatraju da sve to treba da rješati netko drugi. Ne polazi se od toga da koliko stvorimo sredstva na ovoj našoj općini da ćemo toliko moći i učiniti i da će to biti najbolji barometar kako ćemo ići naprijed. Ta su otvorena pitanja posljedica našega neplanškog rada oko rješenja određenih životnih pitanja ljudi. Stoga se nameće jedan od primarnih zadataka pred Skupštinu općine — da što prije raspravi te probleme i da kao aneks petogodišnjim planom bude izgrađen i taj plan. Ako to uspješno učinimo, mislimo da ćemo učiniti veliki korak naprijed. Trebalo bi nam, nastojati i raditi tako da naš čovjek zna kada se koji problem može riješiti, odnosno da zna naše materijalne mogućnosti. S takvim će se radom izbjeći svako obilaženje foruma i institucija, veza i privilegija, itd.

Međutim, moramo konstatirati da to tako uvijek nije bilo u proteklom vremenu. Bilo je dosta nerazumijevanja i neshvaćanja problema i poteškoća oko pojedinih akcija. Bilo je čak i nerealnih zahtjeva, koji su bili izvan naših mogućnosti, naročito ekonomskih i materijalnih. Iz takvih su se zahtjeva na određeni način radali i politički problemi, tj. da je svatko polazio od sebe i svojih prohtjeva. Izgubio se donekle iz vida problem cjeline. Ti su se problemi pojavljivali oko elektrifikacije, izgradnje vodovoda, škola, ulica, itd. Mada je bilo mnogo rasprava, neka pitanja ni do danas nisu raščišćena, što pojedini ljudi smatraju da sve to treba da rješati netko drugi. Ne polazi se od toga da koliko stvorimo sredstva na ovoj našoj općini da ćemo toliko moći i učiniti i da će to biti najbolji barometar kako ćemo ići naprijed. Ta su otvorena pitanja posljedica našega neplanškog rada oko rješenja određenih životnih pitanja ljudi. Stoga se nameće jedan od primarnih zadataka pred Skupštinu općine — da što prije raspravi te probleme i da kao aneks petogodišnjim planom bude izgrađen i taj plan. Ako to uspješno učinimo, mislimo da ćemo učiniti veliki korak naprijed. Trebalo bi nam, nastojati i raditi tako da naš čovjek zna kada se koji problem može riješiti, odnosno da zna naše materijalne mogućnosti. S takvim će se radom izbjeći svako obilaženje foruma i institucija, veza i privilegija, itd.

Međutim, moramo konstatirati da to tako uvijek nije bilo u proteklom vremenu. Bilo je dosta nerazumijevanja i neshvaćanja problema i poteškoća oko pojedinih akcija. Bilo je čak i nerealnih zahtjeva, koji su bili izvan naših mogućnosti, naročito ekonomskih i materijalnih. Iz takvih su se zahtjeva na određeni način radali i politički problemi, tj. da je svatko polazio od sebe i svojih prohtjeva. Izgubio se donekle iz vida problem cjeline. Ti su se problemi pojavljivali oko elektrifikacije, izgradnje vodovoda, škola, ulica, itd. Mada je bilo mnogo rasprava, neka pitanja ni do danas nisu raščišćena, što pojedini ljudi smatraju da sve to treba da rješati netko drugi. Ne polazi se od toga da koliko stvorimo sredstva na ovoj našoj općini da ćemo toliko moći i učiniti i da će to biti najbolji barometar kako ćemo ići naprijed. Ta su otvorena pitanja posljedica našega neplanškog rada oko rješenja određenih životnih pitanja ljudi. Stoga se nameće jedan od primarnih zadataka pred Skupštinu općine — da što prije raspravi te probleme i da kao aneks petogodišnjim planom bude izgrađen i taj plan. Ako to uspješno učinimo, mislimo da ćemo učiniti veliki korak naprijed. Trebalo bi nam, nastojati i raditi tako da naš čovjek zna kada se koji problem može riješiti, odnosno da zna naše materijalne mogućnosti. S takvim će se radom izbjeći svako obilaženje foruma i institucija, veza i privilegija, itd.

Međutim, moramo konstatirati da to tako uvijek nije bilo u proteklom vremenu. Bilo je dosta nerazumijevanja i neshvaćanja problema i poteškoća oko pojedinih akcija. Bilo je čak i nerealnih zahtjeva, koji su bili izvan naših mogućnosti, naročito ekonomskih i materijalnih. Iz takvih su se zahtjeva na određeni način radali i politički problemi, tj. da je svatko polazio od sebe i svojih prohtjeva. Izgubio se donekle iz vida problem cjeline. Ti su se problemi pojavljivali oko elektrifikacije, izgradnje vodovoda, škola, ulica, itd. Mada je bilo mnogo rasprava, neka pitanja ni do danas nisu raščišćena, što pojedini ljudi smatraju da sve to treba da rješati netko drugi. Ne polazi se od toga da koliko stvorimo sredstva na ovoj našoj općini da ćemo toliko moći i učiniti i da će to biti najbolji barometar kako ćemo ići naprijed. Ta su otvorena pitanja posljedica našega neplanškog rada oko rješenja određenih životnih pitanja ljudi. Stoga se nameće jedan od primarnih zadataka pred Skupštinu općine — da što prije raspravi te probleme i da kao aneks petogodišnjim planom bude izgrađen i taj plan. Ako to uspješno učinimo, mislimo da ćemo učiniti veliki korak naprijed. Trebalo bi nam, nastojati i raditi tako da naš čovjek zna kada se koji problem može riješiti, odnosno da zna naše materijalne mogućnosti. S takvim će se radom izbjeći svako obilaženje foruma i institucija, veza i privilegija, itd.

Ninić Josip

lovanju nalazi malo radnika koji bi bili čisti turistički radnici.

ZADRUGE I INDIVIDUALNI PROIZVODACI

Jedan veliki problem je i snabdijevanje turističkih terena i grada za vrijeme sezone. Ne može se više tolerirati sadašnje stanje snabdijevanja preko poljoprivrednih zadruga, koje je još uvijek loše. Neke su učile vidan napredak u tom pravcu, naročito zadruge u Tijesnu i Skradinu, dok su ostale ondje gdje su i prije bile. Drugo, što su naše poljoprivredne zadruge čista trgovačka poduzeća, a ne poljoprivredna i što nemaju izgrađenu poljoprivrednu orijentaciju. S punim se pravom postavlja pitanje: tko nam danas razvija socijalističke odnose na selu? Možemo slobodno reći — nitko. Zadruga ne veže poljoprivrednog proizvođača ni sa kakvim odnosima. On se sam snalazi kako zna, prepušten je sam sebi i zakonima ponude i potražnje. Ne stvaraju se nikakvi kooperativni odnosi iz kojih bi proizašla određena prava i obaveze jednih i drugih. Ne otkupljuje se niz proizvoda. Društvenoga obradivog vlasništva imaju samo zadruge u Skradinu i Bratškovcima i još neke, dok ostale životare. Ukoliko bi se takvo stanje i dalje toleriralo, dolazilo bi do raznih neshvatljivih situacija, kao što su trka svih i svakoga na privredu. Slaba snabdijevnost grada poljoprivrednim proizvodima dovodi do toga da jedne godine nekog povrća ima previše, druge ga aodine uopće nema, itd. a sve se to događa zato što nisu stvoreni nikakvi odnosi između poljoprivrednog proizvođača i zadruge; ne daje se garancija da će se otkupiti ono što se proizvede, itd. Mi moramo biti svjesni da jedan dio aktivnog stanovništva mora ostati na poljoprivrednom imanju, ali smo dužni da mu stvorimo i određene uvjete i suradnju s društvenim sektorom i da na taj način stvaramo i socijalističke odnose na selu, koji će imati i materijalnu podlogu. Isto tako, treba da stvorimo materijalne uvjete koji će omogućiti kulturniji život tih ljudi.

U RIBARSTVU I NE ZNAMO ŠTO HOĆEMO

S obzirom da smo mi u općini koja gravitira na more, moramo se boriti i za privredovanje i intenzifikovanje u ribarstvu. U zadnje vrijeme došlo je do odvajanja pogona u Rogoznici i priključenja istog poduzeću u Splitu. Mislimo da je to dobro učinjeno. Međutim, smatralo se da bi sada dobro bilo da dode do integracije ribarskog kombinata »Kornat« i poduzeća »Dalmacija«. U tom pravcu zasjedalo je Privredno vijeće Skupštine općine. Materijali su izrađeni i oni ekonomski opravdavaju tu integraciju, ali su

našli na otpor kod »Dalmacije«. Mislimo da bi trebalo da se još izučava ta stvar. Drugo, osim Ribarskog kombinata i zadruga u Tribunju, Kapriju i Murteru, nitko se više ne bavi tom granom proizvodnje, naravno pored privatnih ribara. Svi znamo da naša tržnica oskudijeva ribom i da to nije kontinuirano snabdijevanje. Ako se i doturi previše ribe na tržnicu, ona nije u mogućnosti da apsorbira sve, pa se ta riba šalje u druga mjesta. To se radi i zato što u gradu nema instaliranih frižidera koji bi omogućili uskladištenje, a time i kontinuirano snabdijevanje. O tim su problemima naši građani preko skupova Socijalističkog saveza mnogo puta diskutirali i predlagali određena rješenja. Međutim, do tih rješenja nije došlo, i to ne samo da nije došlo, nego se može smjelo tvrditi da tu uopće ne znamo što hoćemo.

Na osnovu člana 18. Osnovnog zakona o radnim odnosima (»Sl. list SFRJ«, broj: 17/65) Komisija za prijem radnika i utvrđivanje prestanka rada radnika Hotelsko - turističkog poduzeća »Rivijera« Šibenik, raspisuje slijedeći

n a t j e č a j

za popunjenje upražnjenih sezonskih radnih mjesta, i to:

1. više kvalificiranih konobara, kuhara
2. više polukvalificiranih pipničara
3. više priučenihi sobarica
4. više nekvalificiranih radnika i radnica za rad u objektima
5. više evidentičara sa SSS za vođenje administrativnih poslova u objektima.

Upražnjena radna mjesta odnose se na objekte u Šibeniku, Slapovima Krke, Martinskoj, Jadriji, Zlarinu, Vodicama, Tijesnu i Pirovcu.

Radni odnos zasnovat će se na određeno vrijeme a u periodu od 20. VI do 15. IX 1965. godine.

Molbe za zasnivanje radnog odnosa sa naznakom kvalifikacije, radnog mjesta, objekta i mjesta u kojem se objekat nalazi, dostaviti Komisiji za prijem radnika i utvrđivanje prestanka rada radnika poduzeća do 15. VI 1965. godine, odnosno do popunjenja radnih mjesta.

Osobni dohodak po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohoda.

shvatanja tuđa našoj socijalističkoj praksi.

POSEBNI ZADACI SOCIJALISTIČKOG SAVEZA

Mi ćemo danas donijeti Pravilnik o izboru Općinskog odbora Socijalističkog saveza, tj. stalnih i nestalnih članova plenuma. To nije novina kod nas, Mi smo to i do sada imali. Usvajanjem pravilnika bit će omogućeno svim organima i društvenim snagama da se nađu na plenumu i na njegovim zasjedanjima. To će biti još jedan poticaj da se Socijalistički savez uzdigne kao opća tribina građana, gdje svatko treba da nađe sebe i da iznese svoje i društvene probleme. Samo na taj način mogu se uskladivati i pojedinačni i društveni interesi.

Naša briga u budućem radu treba da bude poklonjena društveno-političkim organizacijama kao kolektivnim članovima Socijalističkog saveza. Ona treba da se odnosi na pružanje svestrane pomoći tim organizacijama oko realizacije njihovih planova i programa. Možemo

Mislim da smo do sada učinili samo prvi korak, a da nam sada ostaje da učinimo i taj drugi, tj. da se svi založimo da novoostvarena vrijednost stvarno i ostane radnom čovjeku da u njoj odlučuje. Sigurno je da nas na tom putu čekaju veliki zadaci, jer ćemo se susresti i sa objektivnim i sa subjektivnim shvaćanjima koja žele da zaštite situaciju kakva jeste. Radi toga ti problemi ne treba da budu samo problemi sindikata i radnih organizacija, već oni treba da budu i zadaci Socijalističkog saveza.

Isto tako, da vidimo koliko naš čovjek utječe na rad Skupštine općine preko raznih oblika i forma naše socijalističke demokratije. To danas treba da se sprovodi preko zborova birača, skupova Socijalističkog saveza i ostalih društveno-političkih organizacija, zatim preko mjesnih zajednica i savjeta mjesta i naselja, te svih organa društvenog upravljanja. Kod toga je najvažnije da se vidi da li Skupština općine udovoljava potrebama građana, objektivnim i realnim, da li ih upozna s problemima. Moramo konstatirati da tu ima još dosta problema, iako smo u zadnje vrijeme u tom pravcu učinili korak naprijed.

Radi toga dolazi nekad i do nerazumijevanja. Stoga se mi moramo izboriti, a posebno preko odbornika, zastupnika i poslanika, da naši građani budu upoznati s problemima i zadacima naše općine, pa i šire društvene zajednice. Građanin ne smije ostati uskraćen u svojim zahtjevima, ukoliko nisu, treba da bude na adekvatan način obaviješten o tome. Da bismo mogli pravovremeno imati stalan i kontinuiran kontakt s građanima, treba da ostvarimo nekoliko zadataka i da se i građanin i predstavnička tijela stope u jednu cjelinu koja izvršava one zadatke koje nameće život naše socijalističke izgradnje.

Treba prevazići praksu koja se do sada izražavala u zahtjevima — da svak zastupa samo sebe i mjesto iz kojeg je biran, a ne gleda cjelinu i njezine probleme. Po tome se nekad, a još i danas cijenio rad odbornika i poslanika. Međutim, ta su

slobodno reći da su te organizacije do sada vrlo dobro radile i da su postigle zavidne rezultate. U treba istaći sve boračke organizacije.

Posebnu pažnju Socijalistički savez treba da posveti radu Saveza omladine. Dinamika našeg kretanja i burni život koji se kod nas odvija izazivaju razne suprotnosti u shvaćanjima i mišljenju naše omladine. Radi toga se danas ti problemi još više zaoštravaju. Zbog toga je borba za idejnu shvaćanja u Savezu omladine jedan od primarnih zadataka. Razni idejni problemi, ne baš tako oštri, pojavljuju se u pitanju predrasuda, zatim u nizu mlogradanskih pojava, s kojima nije samo omladina opterećena, već i stariji, u utjecaju kojeg vrši film, literatura, itd. Ti idejni problemi treba da nas pokrenu da pomognemo rukovodstvu omladine. Za ostvarenje svih navedenih zadataka potrebno je postići veću organiziranost i mobilnost rukovodstva i organizacija Socijalističkog saveza. Razvoj neposredne socijalističke demokratije dobija sve više svoj izraz i u pravcu daljnje demokratizacije odnosa u oblasti kadrovske politike. O tome svi skupa, naročito u radnim organizacijama, treba da vodimo računa i da se založimo za te principe, rečeno je u referatu druga Josipa Ninića.

OSTALE MATERIJALE SA KONFERENCIJE SSRN OPĆINE ŠIBENIK DONIJET ĆEMO U SLIJEDEĆEM BROJU NAŠEGA LISTA

Ostale materijale sa konferencije SSRN općine Šibenik donijet ćemo u slijedećem broju našega lista

INKASATORI

Prosječno svaka tri — četiri dana na vratima naših domova stižu razno — razni inkasatori.

- Molim, za struju.
- Za radio i televiziju.
- Voda toliko i toliko.
- Niste još platili pranje i čišćenje stepeništa.
- Stanarinu plaćamo u servisu »Komunara«.
- I šta još plaćamo?
- Plaćamo razne članarine.
- Opet neko zvoni na vratima stana:
- Molim članarinu Socijalističkog saveza. Za cijelu godinu.
- Savez boraca, također.
- Društvo »Naša djeca«.

Ako ste član još neke društvene organizacije: sportske, kulturno-umjetničke... I tu se plaća članarina. Preko inkasatora. Zar mi nismo društveno aktivni kad plaćamo pustu članarinu.

A ljudi na selu ne plaćaju tolike članarine. Oni više rade. Dovode električnu struju, grade vodovodnu mrežu, asfaltiraju prilaze i puteve, popravljaju školske zgrade, i tako dalje. Od VI do VII općinske konferencije SSRN, to jest u razdoblju od 30. mjeseci seoskog stanovništva naše općine izvršilo je dobrovoljnih radova u vrijednosti od 222 milijuna dinara i dalo samodoprinosu u novcu 128 milijuna ili sveukupno 350 milijuna.

A da li smo mi u gradu sakupili toliko članarine? Nismo, naravno.

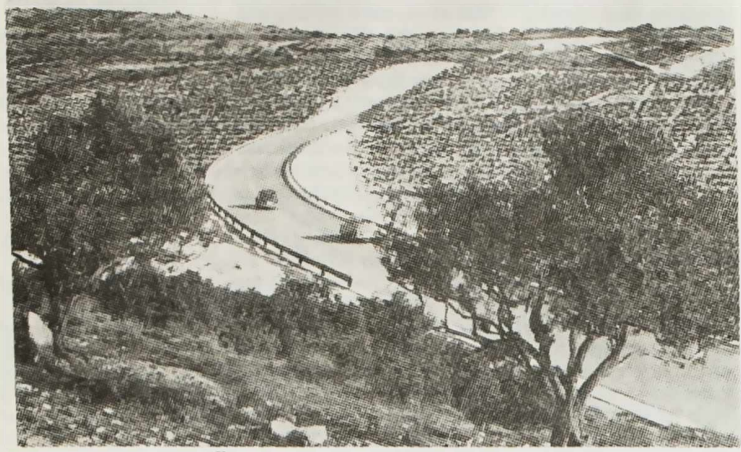
MARIN

Invensticije manje od prošlogodišnjeg ostvarenja za 10,2 posto

Ovogodišnji plan investiranja u šibenskoj privredi za oko 10 posto je niži od prošlogodišnjeg ostvarenja. Ukupna ulaganja u osnovne fondove iznose 8 milijardi i 40 milijuna dinara, od čega će u privredne djelatnosti biti investirano 5 milijardi i 950 milijuna, a u neprivredne djelatnosti oko 2 milijarde i 100 milijuna dinara. Najveća sredstva utrošit će se u industriju — 2 milijarde i 44 milijun, u saobraćaj 2 milijarde i 456 milijuna, u ugostiteljstvo i turizam 626 milijuna dinara, itd. Za stambeno - komunalnu djelatnost investirat će se milijardu i 825 milijuna, a u kulturne i socijalno-zdravstvene djelatnosti 265 milijuna dinara. Od ukupnih investicija na društveni sektor otpada 7 milijardi i 460 milijuna, a na privatni sektor 315 milijuna dinara. Iz republičkih sredstava 367 milijuna utrošit će se za potrebe industrije, a iz saveznih sredstava najviše će se investirati u saobraćaj — 994 milijuna dinara.

U što je predviđeno da se utroše raspoloživa sredstva? U oblasti industrije predviđeno je da se dovrše radovi na rekonstrukciji: valjaonice i pogona

glinice, te da se proširi pogon za proizvodnju traka i folija u tvornici lakih metala »Boris Kidrič«. Pored izgradnje sinter-uređaja, u Tvornici elektroda i ferolegura izvjesna će se sredstva investirati u rekonstrukciju i proširenje pogona elektroda i ferulegura. U »Jadranski« je predviđena nabavka automata i druge opreme, u »Krk« rekonstrukcija i proširenje pekarne. U oblasti saobraćaja najveće investicije uložit će se u izgradnju Jadranske turističke ceste, zatim na remontu željezničke pruge Perkovci — Šibenik, na uređenju ceste prema slapovima Krke, izgradnju mosta u Tijesnu i nabavu vozila i opreme. Na području trgovine nastavit će se radovi na modernizaciji prodavaonica i izgradnji skladišnog prostora, a na sektoru ugostiteljstva i turističke djelatnosti predviđena je, osim kompletiranja postojećih objekata, i izgradnja smještajnih kapaciteta u Primoštenu i odmarališta u Rogoznici. U komunalnoj djelatnosti izvjesna sredstva utrošit će se na izgradnju vodootkrbnih objekata, cesta i puteva u naseljenim mjestima. (jj)

Samodoprinosi građana

Doteci, vodo vodovodna

U prošlom smo broju pisali o samodoprinosu građana na elektrifikaciji mjesta, pa smo tom prilikom istakli značaj toga samodoprinosu. Ovog puta, prije nego predemo na novi vid angažiranosti građana, podsjećamo na to da je u prošle dvije godine elektrificirano 20 sela i da je učešće građana (samodoprinosima) bilo uz druga učešća iznad 60 posto vrijednosti svih radova. Ako elektrifikacija, koja tako ubrzano opsjeda suvremeni život, predstavlja nov kvalitet u životu naših mjesta, onda brojni zahtjevi mjesta da izgrade vodovod i dobiju »vodu iz špine«, čini se u stvari realnu parolu, neodgodiv zahtjev, jednu težnju koja treba da iz osnova izmijeni ono vjekovno, staro, bunarsko, kišničarsko i naplavno. Ali podimo iz početka.

Ne nekakav, nego pravi trag

Nedavno je jedna odluka Skupštine o načinu osiguranja i grabljenja pitke vode iz bunara komentirana i u našem listu pod naslovom »Kako ćemo uzimati vodu iz bunara«. U ovom trenutku nisu bitni ni grabljenje ni osiguranje, nego činjenica da je odluka donesena i vrijeme u koje je donesena, jer upravo to čini djelić suvremenizacije života, karakterističan čin ovih naših posljednjih godina. Svako poistovjećivanje toga čina sa fantastičnim i ezotičnim umišljajima (u smislu — da su to lijepe priče (ili s tzv. pravovremenosti u smislu — požurimo, nećemo ni mi) može da ostavi NEKAKAV trag umjesto PRAVI trag, može naličiti na običan hladolež ili hljebožder umjesto na perspektivnu i općenito ljudsku suštinu.

Boreći se za mjesnu (to znači — kolektivnu) samobitnost i opstojnost (ne u smislu stajanja ili izoliranja, nego stalnog i uklopljenog u opći tok napredovanja), tj. fragmentarno se boreći, ovaj naš kraj pokušava da STIGNE I DOSTIGNE ČIN VREMENA. Taj pokušaj nije nastao ODJEDNOM, niti je on proces NEOČEKIVANO ISKRSLI, već je je on rezultat aktivnosti Socijalističkog saveza i općih zbivanja koji su nastali kao posljedica tih aktivnosti, tj. da je čovjek (č. mjesta u cjelini) po zakonu mislene logike NESTO NASLUTIO, pa se u to UVJERIO, pa PODUZEO KONKRETAN ČIN. Tako se s pravom može govoriti o cjelovitijoj svijesti o sebi (č. o svome mjestu) i o svijesti o općim zahtjevima i NOVOJ RIJEČI DRUŠTVA U CJELINI.

Ali, kako to već biva, nije dovoljno samo imati svijest, a pogotovo nije dovoljno samo poduzeti čin, jer poduzimanje čina u ovo naše vrijeme ne može biti identično s poduzimanjem čina u neko drugo vrijeme ili negdje drugdje. Jedna od bitnih RAZLIKA toga PODUZIMANJA sastoji se u UČEŠĆU (masovnosti) i ODGOVORNOSTI (od ideje do ostvarenja), jer ovo naše poduzimanje isključuje INDUKOVANU ulogu i OSLOBODAVNE SVE ELEMENTE POTREBNE ZA JEDAN ČIN (taj se element najbolje ispoljava u instanci samoupravljanja). Dakako, kobna je grimasa onih »muškaraca« koji u tome ne pronalaze sebe, koji »oplakuju« nad svojom »nepoštivanom« individualnosti, koji jedno »staromodno« doba poistovjećuju sa snažnim »vjetrom« posljednjim, koji ne vide da te vrijednosti ne mogu biti ISTOVREMENO PODJEDNAKO PRIZNATE, koji, nakon toga, žele živjeti »neangažirano« u UTJEHAMA i OPSTOJANJIMA u životarenju (a ne životu).

Uočavajući otpor onom tradiciji - izvansvijetnom i oštrije sagledavajući sebe (č. domaćinstva) kao dijela bližnjih (č. mjesta, komune. itd.), čovjek se, u stvari, prepoznava i opredjeljuje, i time počinje njegovo HODANJE (ne »poštapanje«) u njegovu VREMENU i PROSTORU. Tako čovjek postaje ono što treba da bude: čovjek na svojim nogama, a ne štakama.

NE ŽELE DA BUDU MIMO- IDENI

A sada se vratimo bunarima i grabljenju vode iz njih i pro-

cesu vodovodizacije mjesta. Kako još uvijek većinu stanovništva naše komune čine oni koji žive u naših 90 sela (od ukupno oko 80 tisuća, 50 tisuća ih živi na selu), to lako pretpostavljamo da zbog bunarske vode koja se grabi kojekako potječu i različita oboljenja, te da primitivni bunarizam na našoj komuni predstavlja veći dio vodopoprbe stanovništva. Valjanost odluke o reguliranju toga više je nego pozitivna. »Udare« li jače kiše, bunari su puni, ali i mutni. Dođe li do suše, nije se vođa iz naplavina ili nezaštićenih poljskih bunara. Sistem cisterna (rezervoara) također nije izlaz-a pogotovo ako su one otvorene i ako se ne čiste i po više godine. Pored toga, ljeti većinu stanovništva mnogih naših mjesta čine turisti koji traže »vodu vodovodnu«. Sve je to ubrzalo proces vodovodizacije naših mjesta. Gotovo da je to postala »parola dana«, neodloživ zahtjev, »drama u vremenu«. Ljudi naprosto ne žele da budu mimoideni, ne žele da i jedan korak zaostanu i stanu, žele da riješe stvoreni nesklad između sebe i onih koji kupuju njihove usluge. Svako »uspajivanje« i samo priznavanje razlike — znači nesnalaženje, neuočavanje drukčijih strujanja od svojih.

Zato onim mjestima koja su izgradila vodovod (Krapani, Brodarica, Zablac, Bilice, Vrnolice, Danilo Kraljice, Pirovac, Dubrava, Tijesno, Primošten, i druga) i onima koji ga grade (prema Betini, Jezerima, Murteru, Naselju Meterize, Vodicama, i drugima), i to velikim dijelom VLASTITIM UČEŠĆEM PUTEV SAMODOPRINOSA GRAĐANA, pripada epitet »malih revolucionera života«, suvremenih golijata i pobjednika tradicionalne »vodske drame«. Ugodno nas je nedavno raspoložila vijest da je 80% birača Betine i Murtera, kad se raspravljalo o vodovodu, reklo — da! Mislimo da možemo tvrditi da pitanje samodoprinosu građana, kad se radi o takvim stvarima, više nije problem i da građani time, u stvari, izražavaju svoje shvaćanje »današnjeg kursa«, tj. iz ideoloških pobuda oni »silaze« na programatski kurs i konkretnom akcijom slobodno traže svoj put napredovanja.

Završimo li ovaj napis činjenicom da kanalizacionu mrežu imaju Primošten, Pirovac, Tijesno, Vodiće i Zaton, da su mnoga mjesta popločana ili asfaltirana, te da su u njima podignute zelene površine, za što je sve skupa utrošeno oko 70 milijuna dinara iz samodoprinosu stanovništva, pored toga što su znatna sredstva utrošili poduzeće Vodovod, poljoprivredne zadruge i turistička društva, te da sistemu kanalizacije i uređenja mjesta teže i druga sela, onda se može reći da se ovaj naš kraj sve više orijentira na turizam i da to predstavlja onaj pravi i perspektivni njegov put, da se »mjesno biće« ovoga našeg kraja sve više očituje u stvarnosti u kojoj se odigrava njegova sudbina, da to, vulgarno rečeno, znači produženje života i društvenu afirmaciju, pomlađenje i ljepši život, nove mogućnosti opstojanja, »koštac s našom zaturenošću«, koju smo trpjeli dugo vremena.

u idućem broju: BEZ TOGA SE NIŠTA NE RASPLAMSAVA
J. Grbelja

PLAVA LJEPOTA JADRANA

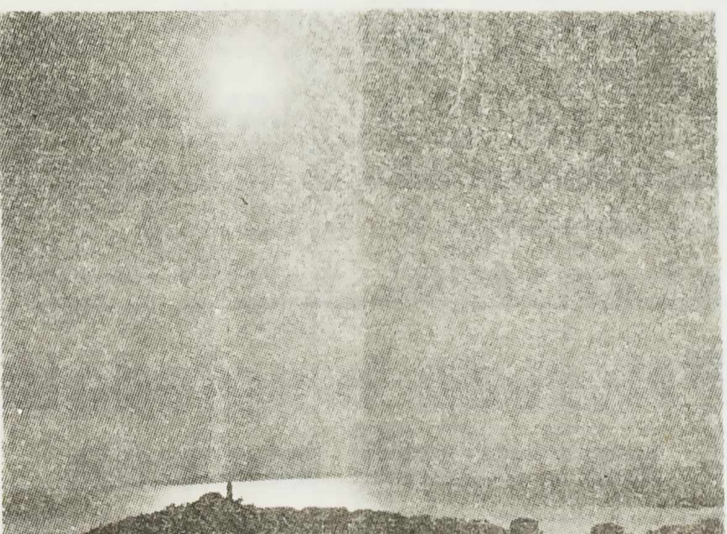
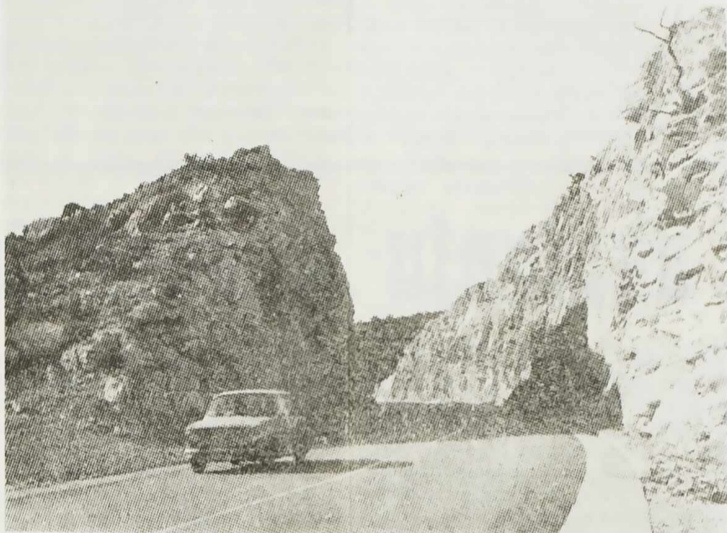
Putnik, turista, privrednik (svejedno tko) kada krene iz Rijeke prema krajnjem jugu naše obale ne treba više da strahuje od zaobilaznja i mukotrpne vožnje kamenitim bespućem.

Gotovo 850 kilometara asfalta vijuga našom »Obalom sunca«, obalom modrog Jadrana i zelene borovine.

Utihnuli su strojevi traktora, utovarivača i dampera. Sa gradilišta su otišli radnici i koji su bušili magistralu u kamenu, koji su radili danju i noću; pod suncem, pod kišom. Ostavili su za sobom jednu impozantnu plavu asfaltnu traku.

Onima koji sada prolaze tom cestom ostaje da je »otkriju« i da iznose svoje utiske. Velik broj inozemnih turista i kolone automobila upravo nadolaze. Jedno mišljenje već smo mogli registrirati: iz Dubrovnika se upravo vraćao bračni par Kristel i Ginter Pernband. Na proputovanju kroz Sibenik sreli smo ih pred trajektom sa svojim »opel - karavanom«, za kojim su na kolicima vukli veliki gliser.

— Kod nas — rekla nam je Kristel — postoje dobre i široke ceste. Saobraćaj je veoma brz i veoma udoban. No, ovo što smo vidjeli kod vas prelazi sva naša očekivanja. Ljepote kroz koje prolazi vaša magistrala teško se mogu naći na bilo kojem kraju Evrope. Sada, kada je čitava ta cesta dovršena, imat ćete i mnogo više turista. Ako naši zemljaci na vrijeme saznaju za ovaj događaj, naprosto će nahrlniti na vašu obalu.

Reporter je obišao dionicu Jadranske magistrale na području naše općine i snimio je onako kako ju je doživio

Jer ona je zaista divna . . .

Jadransku magistralu, čini se, još uvijek nismo dovoljno otkrili ni mi sami. Vozimo se po njoj između Zadra i Splita, na ovome »našem« području, gledamo pred sobom asfalt i bijelu liniju koja vijuga i odmiče. Kružimo pogledom prema okolici koja se brzo mijenja, po krajolicima koji se pojavljuju i nestaju. Gledamo more koje nas stalno prati i postepeno osjećamo monotoniju vožnje.

Zaustavimo se za' o na kojem mjestu da udahnemo svjež zrak i dah mora. Pogledajmo bolje oko sebe. Udaljimo se od Magistrale da bismo je bolje vidjeli, da bismo je doživjeli. Popnimo se na prvu uzvišicu i gledajmo ovu vijugavu plavu traku koja se kao živa nit proteže pored uvala, morskih grebena, kroz klisure oštrog crvenkastog kamena; kako prolazi kroz polja, kroz maslinike, kako se usjeca u vinograde, diže i spušta. I putuje, putuje na jug . . .

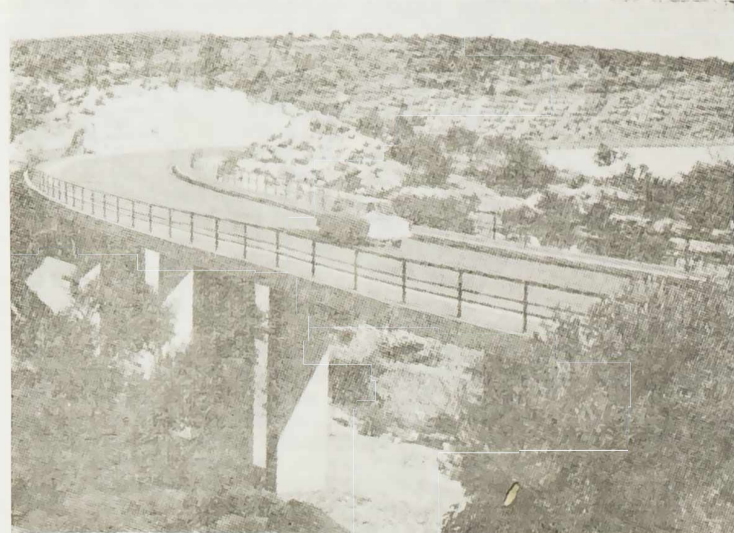
Sedamdeset i pet kilometara Jadranske magistrale na šibenskom području nije mnogo, računajući samo dužinu. Da nije trajekta, ta bi se udaljenost mogla prevaliti za manje od jednoga sata. Međutim, ono što nam ona pruža daleko je značajnije za niz privrednih grana: za industriju, turizam, i to u vrijeme kada je željeznički saobraćaj opsjednut novim teškoćama i »redukcijama«.

Stalo se tiče turizma, magistrala će odsad (a osobito nakon dovršenja mosta preko Šibenskog kanala) funkcionirati maksimalno, ali kao saobraćajnica, jer tek ostaje da se u budućnosti ona potpuno iskoristi. Za sada npr. uz »trastu« ima svega nekoliko objekata: motel u Pirovcu i Vodicama, poneki auto-kamp i restoran, privatne gostionice na Brodarici, nasele u Primošteni, i sl. Od tri benzinske stanice još uvijek rade samo dvije. Ona u Vodicama nikako da se dovrši. Kada već govorimo o njima, napo-

Dužina Jadranske magistrale na šibenskom području iznosi oko 75 kilometara, i to od jednog mjesta u blizini Drage nedaleko Prolike, pa na jug do Podoržaka. Na ovom području, ne računajući dionicu oko Sibenika, koja se još gradi, postoji nekoliko većih objekata: veliki nasip s propustom kod Pirovca, rasršnica (tzv. petlja) kod Srimске lokve, vijadukt kod Ražina, most nad Morinjskim zalivom, dva velika nasipa kod Grebašćice, niz velikih usjeka ispred Primoštena, vijadukt na izlasku iz toga mjesta i drugi objekti.

Cijena jednog kilometra Magistrale na ovom području kretala se oko 80 do 110 milijuna dinara.

Dionice prema Sibeniku počele su se graditi 1961. godine, a 1962. bila su dovršena 22 km Magistrale od Sibenika do Pirovca. U isto vrijeme izvedeni su radovi i na relaciji Rogoznica - Primošten, a zatim Primošten - Sibenik. Ova je dionica predana saobraćaju prošle godine, na Dan ustanka naroda Hrvatske, zajedno s mostom kod Krapnja.

Prevođenje mirovina na našem području, je završeno, dakle, prije roka. Posljednja rješenja se prepisuju i uskoro će se uručiti korisnicima. Pošto su se primila rješenja, često se čuju pitanja: kako si prošao? što znači — koliko je dotični novim prevođenjem dobio povećanja mirovine. Ti bi podaci zaista bili interesantni. No, pustimo za sada to statistici, koja sa svojim strojevima već »jede« i »probavlja« isključivo za tu svrhu, radene i pošlate podatke. Čit ćemo uskoro i njezin glas. Međutim, nas, ili bolje reći — uživaoce mirovina, zanima nešto važnije. Riječ je o veoma značajnoj novini — o zaštitnom dodatku uz mirovinu.

Tko ima pravo na zaštitni dodatak uz mirovinu?

Odmah treba podučiti da ima dosta uživalaca mirovina koji nisu dobro »prošli« u novom sistemu mirovina, tj. da su ostali ili sa starim iznosima ili da su im povećanja minimalna. Nećemo za sada ulaziti u razloge takvih slučajeva. Međutim, i Osnovni zakon o mirovinskom osiguranju i Osnovni zakon o invalidskom osiguranju predviđaju u posebnu društvenu zaštitu takvih mirovina. Osim osnovne odredbe, savezni propisi u tome nisu dalje »išli«, nego su prepustili republikim zajednicama socijalnog osiguranja da one svaka za svoje područje odredi visinu zaštitnog dodatka i uvjete pod kojima će se on ostvarivati. U stvari, zaštitni dodatak čini razlika između iznosa mirovine koja po zakonu uživaocu pripada i iznosa najnižeg mirovinskog primanja koji je utvrdila republička zajednica socijalnog osiguranja. Nas zanima kako je to određeno u našoj republici.

Granični je iznos najniže mirovine naša Republička zajednica utvrdila na 21.250 dinara mjesečno. Napominjemo da je taj iznos drugi po visini u zemlji (iza Slovenije sa 25.500 dinara). Nije time sve riješeno. Obrazložit ćemo koliko zaštitni dodatak iznosi u pojedinim slučajevima i pod kojim se uvjetima ostvaruje.

Kod starosne mirovine on se određuje zavisno od dužine mirovinskog staža. Sa više od 35 (žena više od 30) godina staža zaštitni dodatak iznosi 100% razlike od pripadajuće mirovine do navedenog zaštitnog

iznosa, odnosno 21.250 dinara; zatim za muškarce: sa 30 do 35 godina staža 92% razlike, sa 25 do 30 godina 84%, sa 20 do 25 godina 76%, sa 15 do 20 godina 68%, a do 15 godina 60% razlike. Za žene to iznosi: sa 25 do 30 godina 95%, sa 20 do 25 godina 85%, sa 15 do 20 godina 75%, a do 15 godina 65% razlike. Primjer: ako provedena mirovina uživaoca starosne mirovine — muškarca sa 22 godine staža — iznosi 14.259 dinara, zaštitni dodatak iznosi 76% od razlike (tj. od 14.259 do 21.250 = 6.991), što iznosi 5.313 dinara, ili ukupno mirovina sa zaštitnim dodatkom 19.572 (14.259 + 5.313) dinara.

Zaštitni dodatak za porodične mirovine određuje se po broju članova porodice koji uživaju porodičnu mirovinu. Puna razlika (od mirovine do 21.250) pripada za 4 ili više članova, 90% razlike ako mirovinu uživa

vaju 3 člana, 80% za 2 člana i 70% za 1 člana porodice.

Primjer: porodičnu mirovinu u visini od 12.835 dinara uživaju dva člana porodice. Zaštitni dodatak iznosi 80% od razlike 8.415 (12.835 do 21.250 = 8.415), što iznosi 6.732 dinara ili ukupno mirovina sa zaštitnim dodatkom 19.567 (12.835 + 6.732) dinara.

Uživaocima invalidske mirovine pripada zaštitni dodatak zavisno o kategoriji invalidnosti i godina života u vrijeme invalidnosti. Puni zaštitni dodatak (od mirovine do 21.250) pripada uživaocima I kategorije invalidnosti, zatim uživaocima II i III kategorije invalidnosti koji u vrijeme nastupa invalidnosti imaju 60 godina života — muškarci, odnosno 55 godina žene, zatim uživaocima invalidske mirovine određene zbog invalidnosti prouzrokovane nesrećom na poslu ili profesionalnom bolešću, bez obzira na godine života i na kategoriju invalidnosti, uživaocima II i III kategorije invalidnosti koji ne mogu da rade na svom poslu s više od polovine punoga radnog vremena a koji su ujedno i ratni vojni invalidi od I do VI grupe i najzad uživaocima istih kategorija invalidnosti ako su učesnici narodnooslobodilačkog rata prije 9. IX 1943.

Uživaocima invalidske mirovine II i III kategorije invalidnosti, kod kojih je invalidnost nastupila prije navršnih 60, odnosno 55 godina života, visina zaštitnog dodatka određuje se u postotku od razlike — kao što se određuje zaštitni dodatak uživaocima starosne mirovine, tj. zavisno o mirovinskom stažu. Kad takvi uživaoci navrše 60, odnosno 55 godina

života, pripada im zaštitni dodatak u punom iznosu, dakle mirovina sa zaštitnim dodatkom 21.250 dinara.

Da bi se zaštitni dodatak ostvario, treba da je ispunjen još jedan uvjet: da ni uživalac ni članovi njegova domaćinstva nemaju drugih prihoda dovoljnih za udruživanje. Granični iznos prihoda utvrđen je u SR Hrvatskoj na 12.000 dinara godišnje iz poljoprivrede ili na 36.000 dinara prihoda od drugih djelatnosti po svakom članu domaćinstva. Ako prihodi premašuju te iznose, zaštitni dodatak ne pripada. Drugi prihodi (iz radnog odnosa, mirovina, invalidnina) ne utječu.

Primjer: uživalac mirovine ima katastarski prihod u visini od 38.400 dinara godišnje, a ima još tri člana svoga domaćinstva. Kad se iznos od 38.400 podijeli sa 4 člana, na svakog člana domaćinstva otpada 9.600 dinara prihoda, pa je ispunjen uvjet za zaštitni dodatak.

Zaštitni se dodatak isplaćuje zajedno s mirovinom, i to od dana od kada pripada i mirovina — ako se zaštitni dodatak zatraži u roku od šest mjeseci od primitka rješenja o mirovini. Postavili se zahtjev za zaštitni dodatak nakon toga roka, pripada najviše za šest mjeseci unatrag, računajući to vrijeme od prvog dana sljedećeg mjeseca nakon podnošenja zahtjeva. Primjer: rješenje o mirovini osiguranik je primio 10. V 1965, a zaštitni dodatak zatraži 20. I 1966. U tom slučaju zaštitni dodatak pripada od 1. VIII 1965. Ako se on zatraži do 9. XI 1965, pripada od 10. V 1965, od kada i mirovina. Jednako se postupa ako su uvjeti za zaštitni dodatak naknadno ispunjeni, tj. pripada od dana ispunjenja uvjeta — postavi li se zahtjev u roku od šest mjeseci, odnosno najviše za šest mjeseci unatrag ako se u tom roku ne zatraži.

Primjer: imovinske smetnje za zaštitni dodatak (prihodi) otklonjene su 12. III 1965, zaštitni dodatak pripada od 12. III 1965 — ako se podnese zahtjev do 11. IX 1965. Podnese li se, međutim, zahtjev recimo 20. XI 1965, zaštitni dodatak pripada od 1. VI 1965 (šest mjeseci unatrag). Ako uživalac zaštitnog dodatka stekne toliku imovinu koja isključuje pravo na zaštitni dodatak, isti se obustavlja od prvog dana sljedećeg mjeseca nakon nastale promjene.

Da kažemo sada kako je postupljeno sa zaštitnim dodatkom kod prevođenja mirovina. Svima uživaocima mirovina (starosnih, invalidskih i porodičnih) koji su primili zaštitni dodatak do 31. XII 1964, rješenjem o prevođenju mirovini odlučeno je i o zaštitnom dodatku od 1. I 1965, a prema dokumentaciji prihoda koja se nalazila u predmetu, tj. po kojima je zaštitni dodatak priznat po propisima do 31. XII 1964. Međutim, onim uživaocima mirovina koji su zaštitni dodatak primili, pa im je isti obustavljen jer pri prevođenju mirovina 1. I 1965. iznos prevedene mirovine bio veći od tada garantiranih graničnih iznosa, zaštitni dodatak nije utvrđivan s prevođenjem 1. I 1965, s obzirom da nisu bili toga dana uživaoci zaštitnog dodatka. I ti uživaoci trebaju penovo postaviti zahtjev na zaštitni dodatak.

Iz iznijetog se može lako zaključiti da svi uživaoci bilo koje vrste mirovina koji ispunjavaju naprijed navedene uvjete prihoda treba da postavite Komunalnom zavodu (filijali) zahtjev za zaštitni dodatak. Uz zahtjev treba priložiti uvjerenje financijskog organa općine o visini prihoda od poljoprivrede i od vršenja samostalnih i drugih privrednih djelatnosti, i to za godinu za koju su ti prihodi rezrezani. Sto se tiče broja članova domaćinstava, uzimat će se osobne izjave uživaoca mirovine bilo u Zavodu (filijali), bilo u Udruženju penzionera. Oni koji ne ispunjavaju uvjete za zaštitni dodatak, nije potrebno da postavljaju zahtjeve.

Na kraju napominjemo da bi bilo korisno da zainteresirani postavljaju razna pitanja iz ove ili iz bilo koje druge oblasti koja je na ovaj ili na onaj način zanimljiva za svakidašnji život čovjeka, da ta pitanja upućuju redakciji lista i da je list spreman da otvori takvu rubriku.

Ivo Ramljak

Povodom mišljenja o ukidanju Akademije

Na posljednjoj sjednici Prosvjetno-kulturnog vijeća Skupštine općine Šibenik najviše se diskutiralo o predloženom planu raspodjele sredstava iz Općinskog fonda za školstvo. Kroz diskusiju je dodirnut nekoliko pitanja iz školstva, koja su nužno proizašla iz oskudnih sredstava za školstvo, a na ovoj sjednici nisu mogla da se rješavaju. Donijeta je odluka da se na narednoj sjednici Vijeća razmotri odnos primanja službenika upravnih organa i prosvjetnih radnika, te da se razmotri ko može donositi odluku o ukidanju nastave pojedinih predmeta u osnovnoj školi i pitanja ukidanja nekih škola, a u prvom redu Pedagoške akademije.

O ukidanju Pedagoške akademije u javnosti se poodavno govori, ali je prvi put sada na organu, koji je nadležan za takvu odluku, govoreno o toj stvari. Na sjednici se o tome nije mnogo diskutiralo, niti su izneseni neki argumenti, osim jednog — da je škola skupa. Ali su za vrijeme pauze i poslije sjednice iznijeta uglavnom dva osnovna gledišta. Po jednom od tih gledišta Pedagošku akademiju treba ukinuti, jer je to vrlo skupa škola. Drugo je shvaćanje bilo da ona treba ostati, ali da svoju unutrašnju strukturu studijskih grupa i svoju politiku pravilno postavi. Prvo što je istaknuto, a što treba unutar Pedagoške akademije mijenjati, jeste da se ukine studijska grupa za engleski jezik, jer je neopravdano držati tu katedru kada je tokom ove školske godine bilo svega tri studenta, a prethodnih godina ta je katedra uglavnom imala oko četiri studenta. Dalje je rečeno da se za tu katedru troši godišnje oko 1.800.000 dinara i da nemamo neke naročite potrebe za kadrovima engleskog jezika. Dalje, da grupa historije — geografija nema društvenog opravdanja da postoji, jer tih kadrova već ima dovoljno. I treće, prigovora se postojanju katedre za fizički odgoj, navodno da nema dovoljno studenata.

Nesumnjivo je da svi prigovori po-

laze od postojećih činjenica, ali se kod donošenja zaključaka o ukidanju ove škole ispuštaju i druge činjenice, pa često i one koje su primarne.

Da podemo od shvaćanja da li treba ukinuti Pedagošku akademiju? Ovdje treba da razmotrimo još neke momente. Ta je škola osnovana iz društvenih potreba za nastavnim kadrom reformirane osnovne škole. Ona je naslijedila Učiteljsku školu, koja je pripremala kadrove samo za niže razrede osnovne škole. Pedagoška akademija sada preuzima pored primanja kadrova za niže i pripremanje kadrova, za više razrede. Do ove je školske godine u SR Hrvatskoj postojalo 17 učiteljskih škola, koje nisu mogle zadovoljiti potrebe za nastavnicima za niže razrede, dok je sada tu ulogu preuzelo 14 pedagoških akademija. U drugim se republikama stalno proširuje mreža nastavnih škola — da bi se što veći broj omladine obuhvatilo tim školama radi potrebe za nastavnim kadrovima.

I kada se govori da je mali broj studenata, pa da iz zato treba zatvoriti, a pogotovo što u susjedstvu imamo pedagoške akademije, treba ukazati na neke činjenice. U periodu do 1957. godine Učiteljska škola u Šibeniku imala je samo po jedno odjeljenje, a šk. g. 1957/58. imala je nešto oko 100 učenika, učiteljske

škole u Zadru i Splitu imale su nešto više učenika, a VP u Splitu je tih godina imala oko 150 studenata. Nikome onda nije padalo na pamet da ma koju od tih škola ukine zbog malog broja učenika. Jeste, mi smo u SFRJ nezadovoljni malim brojem učenika i studenata u nastavnim školama, što je svima nama poznato, kao što nam je poznato da i kvalitet upisanih studenata i učenika ne odgovara. To je opća pojava, i ona se ne smije zaboravljati kada se razmatra pitanje ukidanja jedne nastavnice škole. Ovdje je potrebna još jedna usporedba. U Splitu je 1945. osnovana VPS, koja je prve godine imala 63 studenta, a poslije četiri godine postojanja (1948/49) imala je svega 38 studenata, i to sa osam studijskih grupa.

Pedagoška akademija u Šibeniku za ove četiri godine postojanja prosječno je imala oko dvije stotine studenata godišnje (od toga 50% izvanrednih) sa šest studijskih grupa, što se ne može smatrati za mali broj studenata u početnoj fazi njezina postojanja. Pa i kad usporedimo sadašnje brojno stanje Pedagoške akademije u Splitu sa 500 studenata (od toga 50% izvanrednih) pokazuje se da Pedagoška akademija u Šibeniku srazmjerno prema svojim šest studijskih grupa u odnosu na 14. studijskih grupa u Splitu ima približno u prosjeku isti broj studenata u grupama.

Druga jedna važna činjenica za samu komunu Šibenik je — da će neminovno u narednim godinama možda za dvije do tri godine, sve nastavnice škole prijeći na financiranje organa republike. Jedna preuranjena odluka učinila bi da Šibenik izgubi nastavničku školu, koju kasnije sigurno ne bi mogao dobiti

možda za desetinu i više godina, i tako bi jednom broju omladine komune Šibenika bila uskraćena mogućnost da se osposobi za nastavnički kadar.

Sto se tiče prigovora da je to skupa škola, pa sve više i visoke škole su relativno skupe u odnosu na škole prvog i drugog stupnja, što proizlazi iz njihovih zadataka, njihove unutrašnje strukture i organizacije rada. Ali ovdje su opravdani prigovori kada se govori o pojedinim katedrama, kao što je katedra za engleski jezik. Iznijeti prigovor je potpuno opravdan, takvo shvaćanje ima većina članova radne zajednice Pedagoške akademije. Dok, kada govorimo o katedri za fizički odgoj, tu moramo prvo razmotriti društvene potrebe za kadrovima koje daje ta katedra. Do osnivanja Pedagoške akademije u Šibeniku u gradu smo imali samo jednoga kvalificiranog nastavnika za fizički odgoj, dok su danas prilično zadovoljene potrebe škola u gradu, iako još uvijek pretežno sa apsolvencijama. Karakteristično je da kadrovi za fizički odgoj, koji su izašli iz Pedagoške akademije u Šibeniku, vrše nastavu fizičkog odgoja i u dvije škole drugog stupnja. Potrebe za tim kadrovima će sve više rasti, i to ne samo u školama nego i u raznim sportskim, privrednim i ostalim radnim organizacijama na planu rekreacije. S druge strane, i broj studenata nije tako malen prema drugim grupama. Fizički odgoj ima svake godine prosječno sedam redovnih i isto toliko izvanrednih studenata. Dakle, potrebno je i dalje stimulirati upis na taj katedri i povećati broj studenata.

Sto se tiče studijske grupe historije i geografije, o tome postoje i

preporuke Udruženja pedagoških akademija SR Hrvatske još od prošle godine — da bi trebalo ozbiljno razmotriti te grupe za dogledno vrijeme, jer su zadovoljene potrebe u tim kadrovima u osnovnoj školi, pa čak imamo završne studente te grupe koji rade u nižim razredima osnovnih škola u Šibeniku. Za te se predmete dobijaju kadrovi i sa visokih škola, tako da danas imamo jedan broj profesora historije i

geografije koji rade na osnovnim školama.

Znači, unutrašnju organizaciju i politiku Pedagoške akademije u Šibeniku treba potpuno okrenuti prema potrebama društva, a ne prema pojedinim profesorima radi kojih treba da postoje pojedine katedre, i pružiti pomoć Pedagoškoj akademiji da se oslobodi različitih tendencija koje su joj dosta štete nanijele.

Prof. Lazar Aksić

bilježiti da je šibenska privreda na ime troškova obrazovanja stručnog kadra imala prošle godine 88 milijuna izdataka, dok je taj iznos 1963. godine bio 48 milijuna dinara. Zabilježit ćemo, također, da je za poslovni fond 1963. godine izdvojeno 372 milijuna dinara, a prošle godine milijardu i 112 milijuna dinara — iznos se, znači, gotovo utrostručio.

Za osobne dohotke 1963. godine šibenska je privreda izdvojila 6 milijardi 700 milijuna dinara, a prošle godine 8 milijardi 894 milijuna dinara. To znači da se masa sredstava za osobne dohotke povećala za 32,8 posto. Međutim, s obzirom na porast prosječno zaposlenih za 6,7 posto — prosječno isplaćeni mjesečni osobni dohoci u 1964. godini veći su za 22,8 posto nego u 1963. godini. To je ujedno 12 posto više nego što je predviđao Društveni plan. Mjesečni prosjek u 1963. godini iznosio je 27.668 dinara, a u prošloj godini 33.965 dinara. Društvenim planom bio je predviđen prosjek od 28.650 dinara. S obzirom da usporedbe nikada ne štete, zabilježit ćemo da su šibenske privredne organizacije prošle godine isplatile prosječno 14,7 posto manje na ime osobnih dohodaka nego radne organizacije zadarske privrede. Iz toga nije teško zaključiti da šibenska privreda sve više zaostaje za privredom komune Zadar, kako u pogledu prosječno isplaćenih osobnih dohodaka, tako i u pogledu ostalih ostvarenih poslovnih rezultata.

Plasiranje proizvoda na strano tržište pridaje se iz godine u godinu sve veći značaj: Šibenska privreda, dobrim dijelom zbog objektivnih poteškoća, nije prošle godine učinila primjetan korak naprijed. Dapače, došlo je do stagnacije. Dok je, na primjer, TLM »Boris Kidrič« 1963. godine plasirala na strano tržište 11.692 tone svojih proizvoda, prošle godine izvezeno je 11.689 tona. Tvorica elektroda i ferolegura je 1964. godine izvela 7.677 tona proizvoda u inozemstvo, a godinu dana prije 13.696 tona.

U strukturu inozemnog tržišta došlo je do izvjesnih promjena: zabilježen je pad izvoza na klirinško područje za 5,3 posto, a porast na konvertibilno područje za 28 posto. No, i pored toga još uvijek izvoz aluminijskih proizvoda na konvertibilno područje po količini učestvuje sa svega 31,7 posto u ukupnom izvozu. U ukupnoj realizaciji u prošloj godini izvoz učestvuje sa nešto više od 40 posto — otprilike kao i godinu dana prije. S obzirom na najnovije mjere devizne politike — vezivanja izvoza sa izvozom — TLM »Boris Kidrič« će morati pitanje izvoza prirediti osobit značaj i zbog toga što je sada još uvijek u dobroj mjeri ovisna o uvozu osnovnih sirovina.

Podaci o poslovanju šibenske privrede uvjeravaju da je postignut izvjestan napredak, ali taj progres ni izdaleka nije takav da bismo se s njim mogli zadovoljiti. Dapače, nije preterano kazati da ima razloga i za izvjesnu zabrinutost. Sve to nalaže da privredne organizacije iznalaže svoje skrivene rezerve — a njih, bez sumnje, ima.

P. S. Podaci za ovaj napis korišteni su iz publikacije Službe društvenog knjigovodstva »Analiza završnih računa privrednih organizacija za 1964. godinu«.

Nastavak sa 1. strane

nosa društvenim investicionim fondovima — da samo to spomenemo — odrazilo se i na sumu koja je po raspodjeli neto—produkta ostala privrednim organizacijama. Izmjenom instrumenata zajednica je prošle godine dobila 46,8 posto neto—produkta, dok je njezin udio u raspodjeli neke privredne djelatnosti, prestanak važnosti obaveze plaćanja doprinosa dana prije iznosio 53,5 posto. Zahvaljujući tome, prošle je godine šibenskoj privredi nakon raspodjele neto—produkta ostalo 8 milijardi 695 milijuna dinara. Godine 1963. ta suma je iznosila 6 milijardi 322 milijuna dinara. Usporedo s time, dio za zajednicu nije padao, pa je i ove godine, unatoč znatnog procentualnog smanjenja učešća u ukupnoj masi neto—produkta, taj dio povećan za oko 380 milijuna dinara i iznosi 7 milijardi 660 milijuna dinara.

Interesanto je pratiti »kanale« kojima su »otplovili« iznosi dijela neto—produkta koji je pripao zajednici. Kamate na kredite i kamate na poslovni fond iznosile su 1964. godine oko 2 milijarde 126 milijuna dinara i bile su za oko 17 milijuna dinara manje nego u 1963. godini. To znači da je došlo do izvjesnog smanjenja kamatne stope. Premije osiguranja smanjile su se od 362 milijuna na 344 milijuna dinara. Doprinosi na osobne dohotke postali su »instrument« broj jedan: pomoću njih je »zahvaćeno« iz privrede 3 milijarde 753 milijuna dinara, što u usporedbi sa 1963. godinom čini povećanje od 1966 milijuna dinara. Prema tome, nije teško zaključiti da je doprinosi iz ličnih dohodaka ne samo pratio u stopu ionako narasle lične dohotke već da je u izvjesnoj mjeri išao i ispred njih.

Nadalje, općinski i republički porez na promet dostigao je 1964. godine 338,5 milijuna dinara — 82 milijuna više nego 1963. godine. Od svih stavki dijela neto—dohotka koji ubire zajednica do najsjetnijeg smanjenja došlo je kod doprinosa na izvanredni prihod, koji je 1963. godine iznosio 306,5 milijuna, a prošle godine 30 milijuna.

Naizgled je udio federacije u dohotku osjetno smanjen, ali treba reći da je federacija značajna sredstva dobila još prije raspodjele dohotka — na teret troškova poslovanja, putem carina, oporezivanja uvoza, i slično (sjetimo se samo da je zbog uvadavanja carina na uvoz sirovog aluminija dobiveno blizu 530 milijuna dinara). Na taj je način federacija osigurala sebi povoljniji položaj nego što izgleda kada se promatra raspodjela dohotka.

Na savezni porez na promet i doprinose iz dohotka za federaciju prošle je godine otišlo manje sredstava. Savezni porez na promet manji je 1964. godine za 25 milijuna nego 1963. godine i iznosi 185,5 milijuna dinara. Doprinosi iz dohotka za federaciju prošle je godine bio gotovo upola manji. Ta je stavka, naime, 1963. godine iznosila 744,5 milijuna dinara, a prošle godine 474 milijuna dinara. Bez obzira na smanjenje ove ili one stavke u rubriku gdje se bilježi dio neto—produkta koji odlazi za zajednicu, činjenica je da šibenska privreda — a takva je situacija manje — više i u drugim krajevima — još uvijek odvaja prilično

Privreda u ogledalu završnih računa

velika davanja, iako dio tih sredstava raznim putevima ide natrag u privredu.

Unatoč teškoća s kojima su se susretale šibenske privredne organizacije, i bez obzira na to što je izvjestan broj radnih organizacija ostvarilo manji postotak čistog prihoda od onoga prije dvije godine, ipak je čisti prihod privrede u cjelini povećan u 1964. prema 1963. godini za 33 posto, ili za oko 2 milijarde i 600 milijuna dinara. Naime, čisti prihod šibenske privrede iznosio je 1963. godine 8 milijardi 342 milijuna dinara, a prošle godine 11 milijardi 95 milijuna dinara.

Interesantno je zabilježiti da šibenske privredne organizacije u raspodjeli čistog prihoda nisu davale prednost dohocima. Naime, prosječno je u cjelovoj šibenskoj privredi izdvojeno prošle godine 19,8 posto čistog prihoda u fondove, dok je 1963. godine u fondove izdvojeno 19,7 posto. Možda ovog trenutka nije loše da se istakne podatak da je prošle godine prosječno u čitavoj jugoslavenskoj privredi izdvojeno u fondove 23,5 posto čistog prihoda. Podaci govore da je u šibenskoj privredi u fondove najviše unijela poljoprivreda — 26,6 posto, a zatim industrija 24 posto, trgovina i ugostiteljstvo — 22,5 posto, šumarstvo — 18 posto, zanatstvo 13,9 posto, a građevinarstvo samo 6,4 posto.

U apsolutnim iznosima fondovi su prošle godine porasli. Dok je 1963. godine šibenska privreda imala u fondovima milijardu i 642 milijuna dinara, prošle godine su se sredstva fondova povećala na 2 milijarde 200 milijuna dinara. U nekim granama privrede fondovi su znatno veći nego 1963. godine. Međutim, razlike u visini fondova znatne su, a to nesumnjivo ide u prilog konstataciji da se sve grane privrede ne nalaze u jednakom položaju. Zaostajanje pojedinih grana, naročito zanatstvu i građevinarstvu, ne ohrabruje. Zanatstvo je, na primjer, 1963. godine za fondove odvojilo 15,9 posto čistog prihoda, a prošle godine 2 procenta manje. Građevinarstvo također malo odvaja u fondove, ali je u odnosu na 1963. godinu ipak učinjen korak naprijed, jer je te godine u fondove bilo odvojeno tek 0,9 posto čistog prihoda. Sto se tiče građevinarstva, vjeruje se da napredak u čitavom poslovanju — iako teškoća ima i nadalje — u dobroj mjeri rezultat sprovedne integracije.

Šibenske su privredne organizacije isplatile prošle godine 5 milijardi 142 milijuna neto osobnih dohodaka, što u odnosu na 1963. godinu predstavlja povećanje za 31,8 posto, jer je u apsolutnom iznosu primljeno 1963. godine 3 milijarde 902 milijuna dinara. Interesantno je za-

Graditeljstvo i kiparstvo kao i ostale grane umjetnosti dosta su se razvijale u Dalmaciji već od XI stoljeća. Najveći procvat zabilježen je u XV stoljeću, kada je humanizam počeo prodirati u Dalmaciju. Možemo reći da u tom pogledu Dalmacija nije zaostajala za ostalim evropskim zemljama; što nam kao dokaz služe monumentalna djela izgrađena u Zadru, Splitu, Korčuli, Hvaru, Dubrovniku i u drugim mjestima. To su sve lijepe i vrijedne građevine, koje zadivljuju svijet i svake godine privlače mnoštvo domaćih i stranih turista.

Posebnu pažnju privlači šibenska katedrala. Građena je u XV i XVI stoljeću od mramora koji se nabavljao iz Lopara (otok Rab) i tesanog kamena s Brača, Hvara i kamenoloma u Grebaštici. Prije ovog zdanja na istom mjestu stajala je mala katedrala koja je bila dotrajala, pa se osjetila potreba da se izgradi nova. To je završeno 7. travnja 1402 godine, kada se pristupilo sakupljanju materijala i sredstava.

Međutim, postojale su obiectivne smetnje, pa se s gradnjom nije moglo odmah početi. To su u priličnoj mjeri onemogućili Mlečani, jer su se pripremali da zauzmu grad. Zato je bilo potrebno jače učvrstiti gradske zidine, pa je sav sakuleni materijal bio upotrijebljen u te svrhe. Trud je, međutim, bio uzaludan, jer su se Mlečani na prijevratu dokopali Šibenika 1412. godine.

Sesnaest godina kasnije ponovo je pokrenuto pitanje gradnje Katedrale. Kolebanja je bilo na kojem mjestu da se gradi. Ipak je prevladalo mišljenje da se gradi na mjestu stare katedrale. Ta se lokacija smatrala za najodnosniju, jer je to tada bio centar grada gdje su se nalazili i Knežev dvor, oćnica, kurija, škola i druge institucije.

PRETEZNO DOMAĆI GRADITELJI

Temeljni kamen položen je 9. travnja 1431. godine. Gradnju je preuzeo Franjo Jakovljević iz Mletaka, koji je gradio do 1441. Kasnije je gradnju preuzeo Lovro Pinčino iz Pijačence, a za pomoćnika uzeo je Antonija, sina Petra Bosata, poznatog

graditelja, a zatim Šibenčane Andriju Budičića i Grubišu Stafilija. Poslije Lovre rad na izgradnji katedrale preuzima jedan od najgenijalnijih arhitekata i kipara Juraj Matejčić, koji je više poznat pod imenom Juraj Dalmatinac ili Juraj od Šibenika. Gradnju je preuzeo 1441. godine, na je neoprestano radio do svoje smrti 1473. Prije nego je počeo s gradnjom morao je ispraviti neke greške koje su ostale još od Jakovljeva, a zatim je napravio model od gipsa. Taj model je izgradio u stilu kičene mletačke gotike pomiješan sa stilom rane renesanse. Izgleda da mu je za uzor poslužila crkva u Mlecima (Madonna dell'Orto), koju je gradio Buona. Od 1454. do 1468. gradnja je bila obustavljena, jer je ponestalo sredstava.

S obzirom da su predstojali veliki klesarski radovi, Juraj je sakupio 36 dobrih klesara, među kojima se spominju: Nikola Fiorentinac, Andrija Aleš, Ivan Pribislavić i drugi. Ovaj posljednji je pomogao Jurju na izradi polukružnih prostora (apsida) i glava na katedrali, te na dijelu portala crkve Sv. Franje u Ankoni.

Juraj je u gradnji naslijedio Nikola Fiorentinac, sin Ivana, također poznatoga dalmatinskog graditelja. Nikola je bio učenik poznatog kipara Donatella. Kako je bio usko povezan s Jurjem, Nikola je nastavio gradnju katedrale prema njegovu nacrtu. Svakako da je došao do izražaja i Nikolin talent, bez koga ne bi mogao uspješno nastaviti gradnju. Godine 1517 gradnju je preuzeo arhitekt Bartul iz Mestre (do 1525. godine). On je za to vrijeme

Uz 900-godišnjicu ŠIBENIKA KATEDRALA

me uspio izgraditi dvije kapele i kameno biskupsko prijestolje. Kasnije radove preuzima njegov sin Jakov, koji je radio na pročelju i postavio 1531. godine veliko okno iznad glavnog portala. Rad na pročelju nastavio je Ivan Mestičević pet godina kasnije. On je bio rodom iz Zadra. Godinu 1536. smatraju za godinu završetka radova na izvansjekom dijelu toga objekta. Dakle, samo vanjski dio bio je građen više od 100 godina, a od početka gradnje do potpunog završetka prošlo je 124 godine (1431—1555).

PET RAZLIČITIH STILOVA

Ako detaljno promotrimo tu grandioznu građevinu, onda ćemo zapaziti da se na njoj tačno odražava duh vremena i njegov napredak u graditeljstvu. Kao dokaz za to služe jasno izraženi stilovi. Dok je Jakovljević započeo gradnju u stilu mletačke gotike, Juraj je želio uvesti više kičenu mletačku gotiku, koja je dosta u skladu s prvom, a Fiorentinac je gradi u stilu rane toškanske renesance. Na pročelju i na svodovima unutrašnjih kapele susrećemo lombardski stil, dok je sakristija s pobočnim stupovima građena u stilu kasne gotike. S vanjske i unutrašnje strane ugrađeno je više grbova tadašnjih gradskih knezova, priora i biskupa. Na svakom od njih uklesan je datum — koji svjedoči kada je koji dio zdanja bio dogotovljen.

Nasuprot Gradskoj vijećnici nalazi se pobočni portal, kojem bismo mogli dati ime »Lavovska vrata«, jer se s obje strane

nalazi po jedan lav koji sjedi na lisnatoj podlozi. Taj je portal bio gotov 1443. godine. Iznad lavova pruža se po jedan stup u obliku osmorokuta, koji završavaju kapitelima u gotskom stilu. S njihove gornje strane smješteni su Adam i Eva, za koje se smatra da su uzeti iz stare katedrale. Na njima se i s jedne i s druge strane nalazi po jedan tabernakul u koje je Juraj smjestio svoje najljepše kipove građene u stilu kasne gotike. Za te kipove stručnjaci kažu da se ubrajaju u najuspjelije radove kiparstva u Dalmaciji tokom XV stoljeća.

Juraj je mnogo pazio da svaki dio katedrale bude na estetskoj visini. Katedrala je opasana sa 71 uklesanom glavom, koje prikazuju pjesnike, mudrace, luđake, seljake, žene, djecu i druge. Susrećemo različite tipove ljudi: Slavene, Turke, Tatare, Talijane i Grke. Sve one imaju simbolično značenje, a djela su Jurja Dalmatinca, Alešija, Pinčina, Pribislavića, Budičića i drugih.

KROVNA KONSTRUKCIJA U EUROPI

Pogledamo li krov s vanjske i unutrašnje strane, vidimo da uopće nema potkrovlja. Krov je izgrađen od velikih kamenih ploča, a srednja je lađa pokrivena sa 80 takvih ploča koje su ugrađene jedna u drugu. To je bila novost, jer takvih krovova nije se moglo nigdje naći u srednjovjekovnoj Evropi, već samo u Haurani u Siriji. Juraj nije mogao dovršiti krov, pa je povjerio gradnju Fiorentincu, koji je pažljivo gradio prema

njegovu nacrtu. Veoma je interesantna kamena kupola, u koju su ugrađeni prozori. Kupolu je postavio 1449. godine Nikola Fiorentinac uz pomoć Bartola iz Mestre. Oktogonskog je oblika, a leži na 4 visoka luka koji su postavljeni na unutrašnje oktogonske pilastre obložene mramorom, a ovi su opet smješteni na 4 tanka stupa kao iz jednog kamena isklesani.

U unutrašnjem dijelu katedrale nalazi se na svakoj strani po 6 stupova. Oni završavaju lijepim kapitelima na koje su pričvršćeni pilastri koji drže visoke lukove, a ti lukovi opet ogromne kamene ploče krova. Između pilastara nalazi se ugrađen po jedan prozor s polukružnim rimskim lukovima. Lijevo je kapela koju je uređio Pinčino. Troškove za njeno podizanje platila je Beša Jakovljeva. To je ujedno poslužilo za uzor imućnijim građanima da dadu svoje priloge za izgradnju drugih. Iznad kapele pobočnih brodova pružaju se dvije velike galerije koje su nepristupačne. Na njihovim je zidovima ugrađeno mnogo malih prozorčića, dok se s obje strane nalaze dvije male galerije

DJECJE GLAVE KOJE SE SMIJU I VJCU

Veoma interesantno su izgrađene stube koje je izgradio Juraj, a vode iz male galerije u sakristiju. U zidu je učinjen stup, a tri lista njegova kapitela nose tri stepenice. Pri dnu je isklesana glava djeteta koja je na svjetlu i koja se smije, dok je s unutrašnje strane ugrađena druga glava djeteta koja je u tami, i dobija se utisak kao da viče. Posebnu pažnju privlači krstonica. Gradio ju je Fiorentinac, a pomogao mu je Aleš. Prostorino je vrlo malena, ali naročito ukrašena. Lijevo se ističu kapiteli sa ličicama koji na udar daju različite tonove, pa je to netko lijepo nazvao »okamenjenom glazbom«.

U unutrašnjosti ovoga zdanja

nalazi se dosta grbnica i s lijeve i s desne strane glavnih vrata, zatim ispod hora i kod biskupskog trona. To su mahom grbnice šibenskih biskupa. Releje na tim grbnicama izgradili su Aleš, Čeko di Padova i Ante Nogulović, domaći kipar. U katedrali su sahranjeni šibenski filozof Ambroz Mihetić i istaknuti slikar Juraj Čulinović (umro 1504) iz Skradina.

DVA VEĆA RESTAURIRANJA

Restauriranje su izvršili šibenski arhitekt Pavao Bioni i inž. Volfang Pakler uz pomoć Jakova Pazinija sa svoja tri sina. Ti su popravci obavljani polovinom prošlog stoljeća. Tom prilikom Jakov je postavio još 13 novih glava. Na restauriranju je radio i Petar Zen iz Mletaka. Troškovi na restauriranju iznosili su tada oko 30 tisuća forinti. Dio troškova snosila je Austro-ugarska, a za ostalo podmirene troškove prodao je kalež djelo poznatog kipara B. Celinića. Taj se kalež sada nalazi pohranjen u jednom od muzeja u Londonu.

Briza naše narodne vlasti za očuvanje ovoga monumentalnog djela je velika. Odmah u prvom poslijeratnom godinama pristupilo se popravlijanju unutrašnjeg i vanjskog dijela katedrale, koji su djelimično bili oštećeni uslijed bombardiranja u prošlom ratu. Postavljeni su novi kipovi na glavnom portalu, koji su nedostajali, kao i nove glave sve u prijašnjem stilu. Radove su izvršili domaći stručnjaci i klesari.

Zaista se može reći da je to zdanje grandiozno djelo koje zadivljuje svakog posjetioca. S pravom ističu domaći i strani stručnjaci da još ima lijepih građevina, ne samo kod nas nego i u drugim krajevima svijeta, ali da je teško naći takvu kakva je šibenska katedrala: po veličini, konstrukciji i estetski, izgrađena sva od kamena, mramora i kovina. (jj)

JAVNA PRODUKCIJA OSNOVNE MUZIČKE ŠKOLE

POTPUNA UVJEZBANOST PROGRAMA

Prošlog je tjedna u prepunoj dvorani Narodnog kazališta održana »Javna reprodukcija« učenika Osnovne muzičke škole iz Šibenika. Na programu su bila djela poznatih majstora. Popratni elementi te priredbe, koje treba posebno naglasiti, bili su masovnost, besprijeekorna organiziranost i grupno učesće u pojedinim tačkama programa.

Da se nešto dobro savlada, treba vremena, a da se nešto dobro reproducira, treba maksimum koncentracije i upućenosti u ono što se želi slušaocima prezentirati ili dočarati. Kad na sve to naidemo na jednoj priredbi, na kojoj program izvođači učenicima, onda nas to začuđuje i zato smo za takve izvođače spremni upotrijebiti jedan u ovakvim prilikama neuobičajen termin — IZVRŠNO, iako pretenzije programa nisu bile da prikaže »ono najbolje« što su učenici uvježbavali, nego da »informativno« uputi u različite vidove muzičke aktivnosti učenika, i to u svim razredima.

Posebno je na priredbi impresionirala osmoručna interpretacija na klaviru Simeolijeva »Danza araba« u izvođenju učenika učenica I razreda (Novak, Petković Repec i Šare). Međutim Dvoržak - Krajslerova »Indijanska tužalika« u interpretaciji Nataše Kapele (na violini), učenice VIII razreda, i Mokričevića »Druga rukovet« u izvođenju dječjeg zbora i mješovitog orkestra (solo glas Zdravke Merle — V razred, dirigent prof. Kamenko Berić) predstavljale su vrhunske tačke uvježbanosti na ovoj priredbi.

Od ostalih tačaka ovog programa nešto bolje su interpretirane slijedeće: »Tri stavka za gudače« od B. Bartoka (u izvođenju gudačkog orkestra, dirigent nastavnik Nikola Bašić), drugi dio »Spanioskog« plesa, op. 12 br. 3. od M. Moskovskog (u izvođenju mješovitog orkestra, dirigent nastavnik Ivo Furčić), Pintarićev »Dudaš« (u interpretaciji dječjeg orkestra, za klavir nastavnik Zdenka Grca), »Aranski ples« od P. Čajkovskoga (u interpretaciji orkestra harmonika — 31 harmonika, dirigent nastavnik Jadranka Skočić) i »Sicilijana« od E. Pozzolinia (u izvođenju Milana Dejanovića, učenika I razreda Tačaja za oboje flauta solo, klavirsku pratnju Blanka Panjkota, učenica VIII razreda).

Kad se tim isticanima doda uspješno dočaravanje ritma i atmosfere vedske igre (violina solo Tomislav Kužina, učenik VII razreda), uspjela interpretacija »Istarskog plesa« (klavir solo Ivo Sekso, učenik VI razreda) i dočarani zanos »Mađarskog

plesa, br. 16« (klavir četvororučno Višnja Gulin i Ivka Matić, učenice VI razreda), onda se s pravom može reći da nam je u cjelini program bio ne samo ugodan i prijatan nego i kvalitetno, disciplinirano i izvrsno interpretiran, što je, dakako, važniji element programa, koji zapravo i ocjenjujemo.

Suglašenje onoliko tonova i ritmova, u interpretaciji djece, mislimo da je rezultat upornog i savjesnog rada i nastavnika i učenika. Na kraju, nekako se čini da nije trebalo nikoga posebno isticati, nego da je trebalo pohvaliti čitav školski kolektiv, jer je uspjeh postignut zahvaljujući svima. J. G.

PROMET TURISTA U PRVA ČETIRI MJESECA

NEŠTO POVOLJNIJI REZULTATI

U prva četiri mjeseca ove godine na teritoriju šibenske općine boravilo je 4.167 gostiju, od kojih 3.460 domaćih i 707 inozemnih. U istom razdoblju ostvareno je 6.251 noćenje. U poređenju s prošlogodišnjim prometom u prva četiri mjeseca ove godine zabilježen je porast od 4 posto kod posjetilaca, a 3 posto kod ostvarenih noćenja. Međutim, povoljnije kretanje turističkog prometa postignuto je kod domaćih gostiju. Posjetilaca je bilo za 12 posto, a noćenja za 13 posto više nego prošle godine. Zbog veoma loših vremenskih prilika, kod posjeta i ostvarenih noćenja inozemnih gostiju izvršen je podbočaj za oko 23 posto. Međutim, to ne znači da se situacija neće popraviti u toku svibnja i lipnja. Jer, prema nepotpunim podacima, prošlog je mjeseca blizu tisuću stranih turista ostvarilo više od 2 tisuće i 800 noćenja, što upućuje na zaključak da će se stanje u kretanju stranih turista vidno poboljšati. (j.j.)

Jezero — mjesto s manje od tisuću stanovnika na jugoistočnom dijelu otoka Murtera — još nisu upisana u turističkim kartama Jugoslavije. Zato simpatični i gostoljubivi mještani ispitljivo promatraju svakoga nepoznatog putnika koji autobusom šibenskog poduzeća stigne u njihovo mjesto. S tim pogledima kao da žele kazati: »Dobro došli! Poput naših susjeda Tiješnjana, Betinjana i Murterana, i mi smo zaplovili turističkim vodama. Istina, oni su prema nama golijati, ali to ne znači da ovdje nećete ugodno provesti godišnji odmor; da nećete dobiti komfornu i urednu sobu s pogledom na more...«

Ne bismo mi tada bili četvrti na otoku

Eto, takav sam stekao dojam kad sam prije nekoliko dana u prolazu svratio u Jezera. Takve sam upoznao Jezerane, koji su mnogo poznatiji u pomorskim i ribarskim krugovima Dalmacije nego u turističkom svijetu šibenske komunne.

Da nije onih ispitivačkih pogleda i nijeme dobrodošlice, ovdje bih stavio tačku, i to bi bio kraj zapisa o Jezerima upoznatih u prolazu. Ovako — to nisam u stanju. Ne mogu a da ne stavim na papir približne koje sam upisao u notes za jednoga jutarnjeg boravka u selu pomoraca i ribara, a danas i prijaznih turističkih domaćina: u mjestu koje se godinama bori za poštanski ured, za bolji saobraćaj sa svojim općinskim

centrom — Šibenikom i drugim — Još prije pet-šest godina, kada se općina nalazila u Tiješnju, obećavali su nam: »Dobit ćete poštanski ured i vjerovatno smo« — priča mi jedan znanac koji već godinama upravlja m/b »Ohrid« na relaciji Šibenik — Skradin i obratno, a gotovo svake subote zadržim autobusom putuje za svoje Jezera da vidi — najdraže.

Tako on priča i kao da više ne vjeruje u obećanja — o obećanja duga ne-šest godina. — Dovedite telefonsku liniju i osigurajte prostoriju pa ćemo otvoriti poštanski ured« — govorili su Jezeranima. Oni to napravili, a od poštanskog ureda ništa. I danas, kada Jezerani traže svoje mjesto u turističkom

Malo je šibenskih kolektiva u kojima rade dramske grupe. Stoga je aktivnost dramske sekcije Saveza omladine TLM »Boris Kidrič« za pohvalu. Priznanje treba odati i organima samoupravljanja i upravi toga kolektiva, koji zdušno pomažu svoje amatere. To je dokaz da se najmlađim proizvođačima poklanja pažnja i daje prilika da se i kulturno - estetski uzdižu. U vrijeme kada se od proizvođača nastoji stvoriti kompletna ličnost te se činjenice ne mogu ispustiti iz vida.

„Konfužjun u Getu“

Prošle subote dramska grupa SO TLM »Boris Kidrič« izvela je u dvorani Narodnog kazališta premijernu predstavu komedije u tri čina »Konfužjun u getu« Petra Kukolja. Komad sam po sebi očito nema veće ni literarne ni dramaturške vrijednosti, ali u svome tekstu nosi niz zahvalnih replika koje već dugo nailaze na dobar prijem publike. Ra-

dnja komedije zasnovana je na nainom i već eksploatiranom zapletu, i polazeći od toga — komad stvarno nema u sebi u tom pogledu izrazitije originalnosti.

Međutim, lokalni koloritet, već i u naslovu sugeriran u splitskom getu, može gotovo uvijek biti primamljiv. Ona, uostalom, nije izostala ni na ovoj

SA SASTANKA SAVIETA ZA URBANIZAM

LOKACIJA ZA POLIKLINIKU

Na posljednjem sastanku Savjeta za urbanizam šibenske općine raspravljalo se o lociranju poliklinike. Tom su prilikom predložena tri mjesta za gradnju te zdravstvene institucije neophodne potrebne ovom gradu. Na kraju rasprave prevladalo je mišljenje da se taj objekt locira u Ulici 3. studenoga 1944. na mjestu gdje se danas nalazi nekoliko baraka koje su prije služile za potrebe građevinskih poduzeća, a sada u njima stanuje oko 60 obitelji. To je mjesto s urbanističkog aspekta i funkcionalnosti najprikladnije za gradnju poliklinike, a prvenstveno što se nalazi u blizini Bolnice i Medicinskog centra. Postojanjem takvog objekta cjelokupna poliklinička služba bit će koncentrirana na jednom mjestu. Idejni projekt za taj objekt izrađuje se u projektnom poduzeću »Plan«. (j.j.)

svijetu, pisma upućena za Jezera stižu u zadnju poštu — Tiješnju. Dotle za tren, a preostala

nom ugostiteljskom objektu u Jezerima može se ispitati čašica dobrog crnjaka i bicerin domaće rakije, a i likera ima. Po narudžbi se može dobiti ispečena trlja ili neka druga vrsta morske ribe. To već zavisi o vremenskim prilikama.

— E, da nam se poklanja više pažnje, da nam je riješiti samo najosnovnije probleme, ne bismo mi tada bili četvrti mjesto na otoku! — čuo sam tu izjavu mnogo puta samo u toku jednoga prijepodneva u Jezerima.

Eto, tako govore žitelji mjesta s ribarskom i pomorskom tradicijom, mjesta koje ima oko 400 ležaja u kućnoj radinosti, mjesta koje raširenih ruku očekuje svakoga nepoznatog putnika. Zbog toga ne nisam nekako što sam u Jezerima proboravio više no što sam planirao. I na kraju, evo što poručuju Jezerani onima koji se još nisu odlučili gdje će provesti godišnji odmor: »Imamo problema, ali se ne ustručavajte doći u naše mjesto. Dobro došli!«

Omer JURETA

Nogomet LOKOMOTIVA NADIGRANA

LOKOMOTIVA — ŠIBENIK 0:2

U nedjelju je odigrano pretposljednje kolo prvenstva Druge lige. Prema očekivanju, vodeća je »Olimpija« na svome terenu visoko porazila »Borca« sa 5:1, i tako jedno kolo prije kraja postala prvligaš.

»Šibenik« je u nedjelju bio gost »Lokomotive«. On je sasvim zaslužen osvojio oba boda, jer je u toku cijele utakmice bio bolji protivnik.

Igralište »Zagreba«. Gledalaca oko 5000. Strijelci: Staničić u 5. i Orošnjak u 51. minuti za »Šibenik«. Sudac Selimović (Sarajevo).

»Lokomotiva«: Radočaj, Higl, Starman, Zuban, Sobočan, Samar, Rod, Elez, Petrunić, Ivčić (Kamenički), Jurašić.

»Šibenik«: Sirković, Marenci, Friganović, Zepina, Miljević, Stošić, Marinić, Relić, Staničić, Orošnjak, Peraković.

— Prema onome što smo pokazali, zaslužen smo osvojili oba boda, kaže Nikola Relić, jedan od najboljih igrača »Šibenika« na toj utakmici. Mi smo u Zagreb doputovali u nadi da osvojimo bod, a da »Čelik« izgubi, i da tako zauzmemo četvrto mjesto na tablici.

U nekim sportskim listovima pročitali smo da ste više igrali na obranu nego na napad?

— To nije istina. Mi smo utakmicu započeli otvoreno, a također smo je i završili otvoreno, a nikako zatvoreno, kako su to neki novinari nazvali. Navala domaćeg tima ni jednog trenutka nije znala iskoristiti povoljnu šansu. Za to im je najveći krivac Sirković, koji je branio zaista izvanredno.

Nikola, kad smo već tu, može te li nam reći kako će biti u nedjelju protiv novog prvligaša?

— Predosjećam da će to biti zaista dobra utakmica, jer se ni nama ni njima ne radi o boljem plasmanu. Mi ćemo nastojati da pred svojim gledaocima opravdamo bilo kakvu sumnju u slabu igru u Zagrebu i da osvojimo još dva boda, i tako sasvim sigurno zauzmemo četvrto mjesto na tablici, što bi to za nas predstavljalo velik uspjeh. Navala »Olimpije« neće biti tako efikasna, kao što je bila do sada.

Culi smo da i vi napuštate Šibenik, je li to istina?

— Ja vam o tome ne bih imao puno pričati. Naime, radi se u tome da ja još ni danas nisam riješio stambeno pitanje, što je i bio glavni uvjet da dođem u Šibenik. Nadam se da će Uprava to moje pitanje ovih dana povoljno riješiti i da ću ja i nredne takmičarske sezone nositi dres »Šibenika«. (DK)

Košarka Dobra igra KK »Šibenika«

U okviru IV kola prvenstva Južne regije, ekipa KK »Šibenik« gostovala je u Zadru. Iako su Zadranu smatrani apsolutnim favoritom, igra je pokazala da su sve bojazni poraza visokim rezultatom bile pretjerane. Rezultat od 69:57 (37:28) u korist Zadrana više je ostvaren nešto stolozjenim igrom nego razlikom u kvalitetu. Šibenčani su za vrijeme čitave utakmice predstavljali ravnopravnog protivnika, pa su u 14 minuta i vodili sa 20:17. Pred sam kraj igre rezultat je bio 53:51, ali umjesto da tada preuzmu igru u svoje ruke, Šibenčani prave redom nekoliko grešaka zbog nesmotrenosti, što domaćini vješto koriste da se ponovo »odlijepe« za 10 poena. Tu razliku održavaju do kraja, naizmjeničnim ubacivanjem u koš.

I pored poraza ekipa »Šibenika« je zadovoljila, pokazavši novi korak u svojem napredovanju. Prva igra košarkaša Šibenika po rasvjetom odvijala se u zanimljivoj i ravnopravnoj borbi, koju su riješili smireniji pucači Zadra u svoju korist. Za momčad »Zadra« II igrali su: Marčević 13, Marčević II, Bogdanović 2, Bašić 6, Vanjak 9, Troškot II 15, Majnarić 2, Čosić i Brajković 8. Naročito dobar u obrani bio je visoki Čosić, a dobri realizatori su kralja (Brajković, Vanjak i Troškot) dali su pečat igri u napadu.

lić i Bukić 8. Dobrom igrom istakli su se Juras i Dunkić, ali su i ostali zaslužni za dobru igru. Za razliku od dosadašnjih susreta kod igrača »Šibenika« jako je povećana preciznost u izvođenju slobodnih bacanja. Juras je, na primjer, od 8 bacanja 7 puta pogodio koš, a da je pored odlične igre u obrani bio pažljiviji kao napadač, mogao je utakmicu dati drugi rezultat. Previše je dozvoljavao odličnom Čosiću da ga blokira u napadu.

Slijedeća utakmica igra se u nedjelju u 9,30 sati sa ekipom »Partizana« iz Drniša u dvoristi III osnovne škole. Domaćini očekuju i dobru igru i pobjedu, a naročito podršku svoje publi-

ke, koja može biti i odlučujuća.

Tim susretima u takmičenu Južne regije, tek formirana ekipa »Šibenik« ostvaruje dio programa svoga rada. Očekuje se da će i drugi mladići koji imaju volju da se bave košarkom priključiti treninzima koji se svako poslijepodne održavaju u dvoristi III osnovne škole. Kako se radi o novom društvu i novom sportu, treba upoznati sportsku javnost sa članovima ekipe koja predstavlja naš grad. Tu su: Ante Dunkić, inženjer šumarstva, Duško Klisović, učenik Gimnazije, Mate Zlatoper, učenik Gimnazije, student prava, Boris Sumić, učenik Gimnazije, Živko Gulinić, učenik Gimnazije, Siniša Belamarić, učenik Ekonomske škole, Željko Milić, učenik Gimnazije, Slaven Luštica, učenik Gimnazije, Miljenko Mrša, nastavnik, Tomislav Škarica, učenik Gimnazije, Željko Čubrić, učenik Gimnazije, Ivica Šinko, učenik Ekonomske škole, te treneri Ivica Slipčević, profesor i Branko Bukić, elektrotehničar.

Stari - Mladi 2:1 (2:0)

Prošle srijede u Šibeniku je odigrana prijateljska nogometna utakmica između mlade i stare ekipe »Šibenika«. U ekipi starih nastupili su nekad najbolji igrači »Šibenika«: Lustica, Tedling, Bego, Tambača i drugi. Staru ekipu pojačali su Sirković, Miljević, Relić, Orošnjak i Marenci.

Malobrojni gledaoci imali su prilike da za 90 minuta vide nekoliko odličnih poteza Tedlinga i Luštica, koji su u prvom poluvremenu bili bolji od ostalih. U prvom dijelu »stari« su dominirali terenom. Relić je u 20. minuti na pas Lustice odličnim udarcem savladao Višića. Samo nekoliko minuta kas-

Stipe Perasović napušta »Šibenik« Možda u »Zadar«?

Standardno lijevo krilo »Šibenika« Stipe Perasović je prvi najavio da želi otići iz »Šibenika«. Naime, ove sezone Perasović i Mariniću završava 4-godišnji ugovor sa »Šibenikom«. Nakon što smo čuli da napušta »Šibenik«, zamolili smo Perasovića da za čitaoce »Šibenskog lista« iznese razloge zbog kojih odlazi iz Šibenika, i evo šta nam je rekao:

— S obzirom da mi je sa »Šibenikom« već istekao ugovorni rok, ja sam zatražio ispisnicu, jer ne namjeravam više ostati u Šibeniku.

Koji su razlozi da ne produžite ugovor?

— U prvom redu napuštam Šibenik radi toga što u četiri godine provedene u njemu nisam mogao naći odgovarajuće zaposlenje i što mi je želja da sebi što prije osiguram budućnost, tj. želim naći mjesto gdje ću osim nogometa raditi i u svojoj struci.

Možete li nam reći gdje ste odlučili da odete?

— Još nisam. Najvjerojatnije je da ću pristupiti TK »Zadru« ako se on uspije kvalificirati u Drugu ligu. Ta ekipa mi je neobično simpatična, jer nju trenira moj nekadašnji učitelj barba Luka Kaliterna. Ako »Zadar« ne ude, najvjerojatnije je da ću se vratiti u Split i prijaviti se domaćem drugoligašu »Splitu«.

Na kraju našega kratkog razgovora Perasović nas je zamolio da preko lista prenesemo njegov izraz velike zahvalnosti rukovodstvu »Šibenika«, tehničkom vodstvu i vjernim navijačima koji su u toku četiri godine bili zaista korektni i fer. »I da završnim«, kaže Perasović, »moja najveća želja je da »Šibenik« naredne takmičarske godine zauzme jedno od mjesta prvi vrhu tablice, kao i ove godine«. (DK)

UPRAVNI ODBOR OSNOVNE ŠKOLE VRPOLJE
raspisuje
natječaj
ZA UPRAZNJENA RADNA MJESTA
NASTAVNOG OSOBLJA

1. PODRUČNO ODJELJ. DANILO BIRANJ 1 učitelj
2. PODRUČNO ODJELJENJE BORAJA 2 učitelja
3. PODRUČNO ODJELJENJE VRSNO 1 učitelj
4. MATIČNA SKOLA VRPOLJE 1 tajnik

(za tajnika uvjet srednja stručna sprema i stupanje na dužnost 15. VIII ove godine . . .
MOLBI PRILOŽITI LISTOVE OCJENJIVANJA ZA POSLJEDNJE DVIJE GODINE.
KANDIDATI KOJI PRVI PUT STUPAJU U SLUŽBU, MORAJU PODNIJETI SVE DOKUMENTE PO čl. 31. ZOJS.

NATJEČAJ TRAJE DO 27. VI 1965. godine.
MOLBE SLATI NA ADRESU: OSNOVNA SKOLA VRPOLJE z. p. PERKOVIĆ.

Komisija za raspis natječaja za imenovanje direktora
zanatskog poduzeća »BRODOSERVIS« Šibenik
natječaj
ZA DIREKTORA RADNE ORGANIZICIJE

Uvjeti:

1. Visoka ili viša stručna sprema sa 5 godina prakse na rukovodećem radnom mjestu, u zanatskim srodnim radnim organizacijama.
2. VK radnik brodograditeljske ili mehaničarske struke sa 10 godina prakse na rukovodećim radnim mjestima u zanatskim srodnim radnim organizacijama.
3. KV radnik brodograditeljske ili mehaničarske struke sa najmanje 12 godina prakse u srednjim radnim organizacijama.

Ponude se dostavljaju s biodrafijom i opisom dosadašnjeg zaposlenja do 24. VI 1965. godine, s kojim danom ističe rok natječaja.

Natječajna komisija za imenovanje direktora radne organizacije
»IZGRADNJA« ŠIBENIK
raspisuje
NATJEČAJ
za popunjenje radnog mjesta
DIREKTORA

Uvjeti:

1. Visoka ili viša stručna sprema građevinsko-arhitektonskog smjera ili ekonomskog smjera sa preko 5 godina službe na rukovodećoj dužnosti u privredi
2. srednja stručna sprema građevinsko-arhitektonskog smjera ili ekonomskog smjera sa najmanje 15 godina službe, od čega najmanje 10 godina na rukovodećoj dužnosti u privredi.

Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka.
Ponude sa biografijom i opisom dosadašnjeg zaposlenja dostaviti natječajnoj komisiji poduzeća »Izgradnja« Šibenik - Ul. Borisa Kidriča br. 68.
Rok natječaja 15 dana, odnosno do popunjenja radnog mjesta.

Odjel za narodno zdravlje i socijalnu zaštitu Skupštine
općine Šibenik
raspisuje
DRUGO JAVNO NADMETANJE
za prodaju rabljenog motornog vozila marke »Lloyd« tipa Aleksander.
Početna vrijednost je 300.000 dinara.
Nadmetanje će se izvršiti dana 17. VI 1965. godine u 9 sati u zgradi Skupštine općine Šibenik (sala, III kat).
Pravo učešća na nadmetanju pored ratnih i mirnodopskih vojnih invalida imaju i ostali građani.
Navedeni automobil može se pogledati u komunalnom poduzeću »Rivijera« (iza kina »Tesla«), a informacije se mogu dobiti u ovom odjelu, soba broj 50, svakog dana od 9 do 10 sati.

SKUPSTINA OPĆINE ŠIBENIK
Odjel za narodno zdravlje
i socijalnu zaštitu

Radna zajednica Skupštine općine Šibenik
raspisuje
NATJEČAJ
za popunjenje upražnjenih radnih mjesta u organima
uprave Skupštine općine Šibenik.

- 1) U Odjelu za komunalne poslove
a) referenta za stambene poslove

Uvjet: viša upravna škola sa 3 godine prakse.

- 2) U Javnom pravobranilaštvu
a) javnog pravobranilaštva

Uvjet: pravni fakultet i 5 godina radnog iskustva.

- 3) U odjelu za privredu
a) referenta za cijene

Uvjet: viša ekonomska škola sa 2 godine prakse.

- 4) U odjelu za narodno zdravlje i socijalnu zaštitu
a) 1 sanitarnog inspektora

Uvjet: odgovarajuća srednja stručna škola sa 3 godine radnog iskustva.
Prijavu taksiranu sa 50 dinara takse, kandidati podnose Radnoj zjednici Skupštine općine Šibenik.
Osobni dohodak prema Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodaka službenika organa uprave Skupštine općine Šibenik.
Rok natječaja 15 dana od dana objave.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI
»TESLA«: premijera talijanskog filma »RUKE NAD GRADOM« (do 13. VI)
Domaći film »DVOSTRUKI OBRUČ« (14-16. VI)
»20. APRILA«: talijansko - jugoslavanski film »DAVID I GOLIAT« (do 10. VI)
Njemački film »ZALUJBLJE«

NI DETEKTIV« (11-13. VI)
Američki film »TOPOVI SA NAVARONA« (14-16. VI)
»ŠIBENIK«: premijera američkog filma »MERILIN MONRO« (do 13. VI)
Premijera talijanskog filma »NORMANI« (14-20. VI).

DEZURNE LIJEKARNE
Do 11. VI - I narodna - Ulica Borisa Kidriča.
Od 12. do 18. VI - II narodna - Ulica bratstva i jedinstva.

ROĐENI
Valentina, Nenada i Dare Čulibrk: Nives, Karmela i Mirjane

Stegić Darko, Fridrika i Blaženke Alfrev; Dušana, Nikole i Danice Travnica; Silvija, Franc i Marije Lokas; Jordanka, Nikole i Anice Kašić; Edi, Vjekoslava i Anke Barizon; Vesna, Vladimira i Roze Petrov; Aleksandar, Ratka i Kanite Nikolić; Zrinka, Mile i Slavke Pilipac; Siniša, Ante i Tone Skugor; Jadranka, Josipa i Marije Kovačević; Suzana, Ivana i Nedjeljke Barić; Milko, Mira i Smiljane Vukelja; Damir, Pavla i Mande Čveljo; Sošten, Jose i Ljube Roca; Zdravko, Josipa i Ane Jušić; Gordana,

Josipa i Vasilije Erak i Josip, Jose i Ivanice Čubrić.

VJENCANI
Antun Maričević i Miroslava Ban; Boris Radl i Jasna Juraković; Dušan Tomasović i Davorica Slavica i Niko Konjevoda i Jela Grubišić.

UMRLI
Mate Sunara, star 73 godine i Sima Rošini, stara 69 godina.

VAŽNIJI TELEFONI

Informacije	98
Željeznička stanica	26-44
Autotransport	20-87

Putnik	24-30
Elektra	20-40
Vodovod	20-50
Bolnica	23-33
Hitna pomoć	94
Vatrogasna straža	22-22
Narodna milicija	23-23
Saobraćajna milicija	27-31

VLAKOVI:
Polazak za Zagreb u 9,52, 19,10 i 22,35 sati, za Beograd u 19,10 sati, za Split u 3,03, 7,08 i 14,40 sati.

BRODOVI:
Za Split u 4,10 sati, za Rijeku u 21,30 sati.

AUTOBUSI:
Za Rijeku i Zadar u 4,15, 8,45, 9,45, 10,35, 11,45, 13, 14,35, 16,35, 19, 20, 21,35, 22,30 i 22,35 sati.
Za Split u 2,45, 3,55, 4,55, 6, 7, 7,45, 8, 9,30, 11, 11,30, 12,55, 13,45, 14, 14,40, 16, 18,15 i 18,55 sati.
Za Dubrovnik u 2,45, 5,30, 9,30, 11, 11,30 i 22 sata.

PRODAJEM NOVA UVOZNA KOLO »TAUNUS KARAVAN 1963«. STEVO VRKIĆ ZADAR, PARTIZANSKI PUT 19.

PRODAJE SE VANBRODSKI MOTOR »MERKURI« 40 KS u ispravnom stanju. Električno paljenje. Obratiti se: Joso Picula, Šibenik, Težačka 12.

PRODAJE SE PISACI STROJ MARKE »ADLER«. Za informacije obratiti se u Ulici Matije Gupca b. b. (Stanica NM).

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Štampa« Šibenik
Direktor: MIRKO KNEŽEVIĆ
List uređuje redakcijski kolegij - Glavni i odgovorni urednik - JOSIP GRBELJA - Uredništvo: Šibenik - Ulica Petra Grubišića 3 - Telefon uredništva 25-62 - Rukopisi se ne vraćaju.
- Mjesečna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara - Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-18 - Telefon štampari je 22-28 i 29-53.